Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2237 | 4 PAGINI – 20 BANI | Joi 12 iulie 1956

Citiți în pag. 2-a

ȘTIINȚĂ PENTRU TOȚI

O chemare fierbinte

„Tineretul nostru este chemat să-și dovedească patriotismul său fierbinte în fiecare an agricol, îndeosebi în perioadele de vîrf ale muncilor, participînd cu sutele de mii la strîngerea recoltei la timp și fără pierderi".

(Din Rezoluția Congresului al II-lea al Uniunii Tineretului Muncitor).

Iată o chemare fierbinte la fapte remarcabile pe frontul strîngerii recoltei, un front foarte important și actual în aceste zile, iată o chemare care-și croiește drum către inimile tinerilor.

Răsfoim scrisorile sosite la redacție și din ele aflăm răspunsul entuziast dat de tineri la această chemare. Din București, sute de tineri elevi au plecat la gospodăriile agricole de stat din împrejurimile orașului. La G.A.S. Domnești au sosit de curînd 200 de elevi de la o școală tehnică de comerț și de la Școala profesională T.C. 11 Giulești. Alți tineri lucrează la secția Frunzănești a G.A.S. Pantelimon. Din regiunea Oradea ne-a sosit vestea că tinerii de la fabrica de piele și încălțăminte „Dobrogeanu Gherea" au chemat pe toți tinerii din regiune să sprijine munca în gospodăriile de stat. El au format o brigadă compusă din 30 de tineri care vor lucra în permanență timp de 15 zile la G.A.S. Salonta și aceasta fără ca planul întreprinderii să sufere.

Firește, nu putem enumera aici toate dovezile de patriotism fierbinte date de tinerii care merg pe ogoare să ajute la strînsul recoltei. Nu poate fi lăsat la o parte însă și un alt exemplu. Tinerii țărani muncitori din satele înconjurătoare au efectuat 257 ore muncă voluntară la prășitul porumbului și la împrăștiatul îngrășămintelor chimice, la G.A.S Curtișoara, regiunea Pitești.

Tineretul nostru este caracterizat prin elan, prin dorința fierbinte de a lua parte la luptă acolo unde este mai greu, unde se simte cel mai mult nevoie. Acest elan constructiv se bazează pe conștiința că ceea ce construim, pentru noi construim, pîinea pe care o strîngem acum din holdele mănoase, pentru noi o strîngem, pentru întregul popor. Avîntul tinerilor brigadieri care pleacă pe șantierele tineretului, avîntul tinerilor care pleacă în gospodăriile de stat în această perioadă de vîrf a muncilor agricole, nu poate fi despărțit de munca permanentă de convingere desfășurată în rîndurile tineretului de către organizațiile U.T.M. În unele locuri au fost lansate chemări de către comitetele regionale U.T.M. ori chemările au pornit din organizațiile de bază U.T.M. Ele se adresează inimii înflăcărate a tineretului. Dar aceste chemări, fără a fi dublate de o intensă muncă politică de convingere a tinerilor, pot uneori să rămînă ca o flacără ce luminează dar nu încălzește. Tinerilor care sînt chemați acum să ajute la strîngerea recoltei e necesar să li se explice de ce este absolută nevoie de ei, ce se pierde dacă nu vor participa și ei în această luptă și, dimpotrivă, ce se cîștigă și mai ales cui folosește munca lor. Intensificarea muncii politice de către organele și organizațiile U.T.M. în rîndul tinerilor din întreprinderi, școli, facultăți, din sate, este de mare importanță.

Se arăta mai sus că tinerii din întreprinderea „Dobrogeanu-Gherea" din Oradea au format o brigadă care a plecat să lucreze la strînsul recoltei. Acest exemplu valoros poate fi reținut de toate organizațiile U.T.M. care mobilizează tineri pentru strînsul recoltei. Tinerii care pleacă acum la sate trebuie să știe că ei merg acolo pentru că e nevoie de ajutorul lor, că aceasta nu e o ieșire la plimbare, că se așteaptă de la ei o muncă încordată. Dar, pentru buna desfășurare a muncii e bine ca ei să fie organizați în brigăzi și echipe. Cînd se vor întoarce, ei vor putea astfel raporta organizațiilor U.T.M despre rezultatele muncii lor, despre succesele dobîndite.

Odată cu plecarea tinerilor voluntari în gospodăriile de stat, după organizarea lor în brigăzi și echipe, sarcinile organizațiilor U.T.M. și mai ales ale organelor U.T.M., nu se termină aici. Crearea unor condiții corespunzătoare de muncă și de trai pentru acești tineri, este drept, cade în sarcina organelor de conducere a gospodăriilor de stat. Dar dacă tinerii nu vor avea unelte, sau nu vor avea hrană și cazare corespunzătoare, organele U.T.M. pot și trebuie să intervină și, în legătură cu conducerile administrative, cu organele sindicale, să contribuie la rezolvarea acestor probleme. Nu încape îndoială că și ele trebuie să se preocupe îndeaproape de timpul liber al tinerilor, organizînd în taberele de cîmp activitatea culturală și sportivă, atrăgînd la această activitate și pe tinerii muncitori permanenți și sezonieri. Iată de pildă, tinerii care lucrează la secția Frunzănești a G.A.S. Pantelimon, au hotărît să continue acolo campionatul de volei între clase pe care l-au început la București.

Participarea tineretului de la orașe la strîngerea recoltei, devine o preocupare obișnuită, în fiecare an, a organizațiilor U.T.M. Învățînd din experiența anului trecut, organele și organizațiile U.T.M pot lua măsuri care să ducă la însemnate realizări în acest domeniu, cu care tineretul să se mîndrească, așa cum se mîndrește cu realizările sale pe șantierele de construcții și în alte activități.

„Scînteia tineretului"

COMUNICAT

Ținînd seama de rezultatele obținute pînă în prezent în slăbirea încordării internaționale, Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romîne, consecvent politicii sale de pace, a hotărît ca pînă la 1 septembrie 1956 să reducă efectivele Forțelor Armate ale Republicii Populare Romîne cu încă 20.000 de oameni.

Personalul devenit disponibil în urma acestei reduceri va fi îndrumat spre sectoarele productive ale economiei naționale.

Fondurile bănești și mijloacele materiale devenite disponibile vor fi folosite pentru dezvoltarea construcțiilor pașnice a economiei naționale și pentru alte nevoi social-culturale.

Spectacol de gală dat de ansamblul „Grenzpolizei"

Miercuri seara a avut loc în sala Teatrului Armatei din b-dul Magheru un spectacol de gală dat de ansamblul de cîntece și dansuri „Grenzpolizei" din R.D. Germană care întreprinde un turneu în țara noastră la invitația Institutului romîn pentru relațiile culturale cu străinătatea. Ansamblul este condus de maior Paul Schober.

La spectacol au asistat tovarășii: Gh. Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, I. Chișinevschi, Al. Drăghici, L. Răutu, general colonel L. Sălăjan, S. Bughici, Gr. Preoteasa, membri ai C.C. al P.M.R., miniștri, personalități ale vieții culturale, reprezentanți ai marilor ansambluri artistice din Capitală, ziariști romîni și străini.

Au participat W. Eggerath, ambasadorul R.D. Germane la București și alți membri ai corpului diplomatic.

Din programul spectacolului au făcut parte cîntece și dansuri populare, marșuri, lucrări din clasicii muzicii germane.

În semn de prietenie față de poporul nostru, ansamblul a interpretat în limba romînă: „Cîntec de recoltă" de Radu Drăgan, „Steagul partidului" de Matei Socor și cîntecul popular romînesc „Mi-a spus mama să mă-nsor". De asemenea au fost recitate în limba romînă – versurile lui Demostene Botez despre partid.

Spectacolul de gală dat de ansamblul de cîntece și dansuri „Grenzpolizei" a fost primit cu multă căldură de asistență.

Membrilor ansamblului li s-au oferit flori.

(Agerpres)

Un eveniment remarcabil în viața studențească

În aula Facultății de științe juridice din Capitală a avut loc miercuri dimineață festivitatea repartizării în învățămîntul elementar și mediu a absolvenților din anul 1956 ai facultăților de pedagogie și filologie din București, Cluj și Iași.

Acad. Ilie Murgulescu, ministrul Învățămîntului a felicitat cu acest prilej pe tinerii care încep anul acesta munca de profesori și învățători, subliniind rolul deosebit ce revine noilor cadre de învățămînt în dezvoltarea revoluției culturale, în creșterea unor tineri culți, cinstiți, fermi, curajoși, viitori constructori ai societății noi, socialiste.

Tov. Cornelia Mateescu, secretar al C.C. al U.T.M., a felicitat în numele Comitetului Central al U.T.M. pe noii absolvenți ai institutelor de învățămînt superior și le-a adresat îndemnul de a justifica prin muncă încrederea partidului și guvernului care le-a încredințat misiunea de onoare de educatori ai tineretului țării.

Au luat cuvîntul apoi I. Preda, șeful secției de învățămînt din Sfatul popular al regiunii București, Mihai Nicolae, șeful secției de învățămînt din Sfatul popular al regiunii Constanța, N. Raceanu, șeful secției de învățămînt din Sfatul popular al raionului Snagov, învățătorul Gheorghe Crivăț, directorul școlii de 7 ani din comuna Moara Săracă, raionul Snagov, care au vorbit despre diferitele aspecte ale muncii didactice, despre satisfacțiile și bucuriile activității de educator al tineretului.

În încheierea festivității, absolvenții Ion Trandafirescu și Clara Schlecht, au mulțumit partidului și guvernului pentru sprijinul acordat în timpul anilor de studenție

TELEGRAMĂ

Excelenței sale
Dr. Petru Groza

Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne

București

Casa Albă—Washington

Apreciez mesajul atent al excelenței voastre cu prilejul sărbătorii naționale a Statelor Unite ale Americii. Vă rog să primiți și mulțumirile poporului american.

DWIGHT D. EISENHOWER

Prințul moștenitor al Yemenului, emirul Seif Ul-Islam Muhammed El-Badr, a acceptat invitația de a vizita R.P.R.

Guvernul romîn a adresat prințului moștenitor al Yemenului, Alteța Sa Regală, emirul Seif Ul-Islam Muhammed El-Badr, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministru al Afacerilor Externe al Yemenului, invitația de a face o vizită prietenească în Republica Populară Romînă.

Emirul Seif Ul-Islam Muhammed El-Badr a răspuns că acceptă bucuros invitația.

Premiera operei „Nunta lui Figaro"

În cadrul manifestărilor prilejuite de aniversarea a 200 de ani de la nașterea marelui compozitor austriac Wolfgang Amadeus Mozart, miercuri seara, pe scena Teatrului de Operă și Balet al R.P.R. a avut loc premiera operei „Nunta lui Figaro".

Acordul cu privire la organizarea Institutului unificat de cercetări nucleare

MOSCOVA 11 (Agerpres). — TASS transmite: Acordul cu privire la organizarea Institutului unificat de cercetări nucleare.

Guvernele Republicii Populare Albania, Republicii Populare Bulgaria, Republicii Cehoslovace, Republicii Populare Chineze, Republicii Populare Democrate Coreene, Republicii Democrate Germane, Republicii Populare Mongole, Republicii Populare Polone, Republicii Populare Romîne, Republicii Populare Ungare, Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste,

acordînd o mare însemnătate folosirii energiei atomice în scopuri pașnice pentru binele întregii omeniri și

recunoscînd necesitatea ca oamenii de știință din diferite țări să colaboreze la cercetările teoretice și experimentale în domeniul fizicii nucleare în scopul extinderii posibilităților folosirii energiei atomice în scopuri pașnice,

au hotărît să încheie prezentul acord și au numit în calitate de împuterniciți ai lor:

Guvernul Republicii Populare Albania — pe **Spiro Koleka**, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și președinte al Comisiei de Stat a Planificării a Republicii Populare Albania;

Guvernul Republicii Populare Bulgaria — pe **Ruben Avramov**, ministrul Culturii al Republicii Populare Bulgaria;

Guvernul Republicii Cehoslovace — pe **Frantisek Vlasek**, ministrul Industriei Energetice al Republicii Cehoslovace;

Guvernul Republicii Populare Chineze — pe **Liu Tze**, locțiitor al ministrului Geologiei al Republicii Populare Chineze;

Guvernul Republicii Populare Democrate Coreene — pe **Ten Diun Thiak**, ministrul Industriei Chimice al Republicii Populare Democrate Coreene;

Guvernul Republicii Democrate Germane — pe **Ernst Wolf**, secretar de stat;

Guvernul Republicii Populare Mongole — pe **Sodnomin Avarzid**, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Mongole;

Guvernul Republicii Populare Polone — pe **Meczislaw Lesz**, vicepreședinte al Comisiei de Stat a planificării economice;

Guvernul Republicii Populare Romîne — pe **G. Gaston Marin**, președinte al Comitetului de Stat al Planificării, președintele Comitetului pentru energia nucleară de pe lîngă Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romîne;

Guvernul Republicii Populare Ungare — pe **Istvan Hidas**, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Ungare;

Guvernul Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste — pe **Aleksandr Vasilievici Topciev**, secretar științific principal al Prezidiului Academiei de Științe a U.R.S.S.,

care prezentînd împuternicirile lor în forma cuvenită și în deplină ordine, au căzut de acord asupra celor ce urmează:

ARTICOLUL I.

În scopul asigurării efectuării în comun a unor cercetări teoretice și experimentale în domeniul fizicii nucleare de către oamenii de știință ai statelor semnatare ale prezentului acord, se instituie organizația internațională de cercetări științifice denumită „Institutul unificat de cercetări nucleare".

ARTICOLUL II.

Institutul unificat de cercetări nucleare își desfășoară lucrările în baza unui statut, al cărui proiect va fi pregătit de direcția Institutului și aprobat de guvernele statelor membre ale Institutului.

Institutul unificat de cercetări nucleare se bucură de drepturile de persoană juridică. În lucrările sale Institutul unificat de cercetări nucleare poate să colaboreze cu Institutele și laboratoarele corespunzătoare de pe teritoriul statelor membre ale Institutului.

(Continuare în pag. IV-a)

Deschiderea expoziției „R.P. Mongolă — țară care construiește socialismul"

Sub auspiciile Institutului romîn pentru relațiile culturale cu străinătatea, miercuri la amiază s-a deschis în sala din b-dul Magheru nr. 21 expoziția „R. P. Mongolă — țară care construiește socialismul".

Expoziția înfățișează în fotografii marile realizări ale poporului mongol de-a lungul celor 35 de ani care au trecut de la cel mai însemnat eveniment din istoria Mongoliei — revoluția populară din 11 iulie 1921.

Primele panouri consacrate industriei naționale în plină dezvoltare înfățișează imagini din minele de la Nalaih, fabrici de tăbăcărie, de produse alimentare etc.

În imagini sugestive sînt cuprinse succesele obținute în domeniul creșterii animalelor, care constituie principala ocupație a populației. În privința numărului de vite pe cap de locuitor, R. P. Mongolă ocupă primul loc în lume.

Alte panouri sînt consacrate creșterii rețelei instituțiilor de învățămînt. În Mongolia funcționează 344 de școli elementare, 77 școli de 7 ani și medii, și o universitate cu 3 facultăți, la Ulan Bator.

Expoziția „R. P. Mongolă — țară care construiește socialismul" este deschisă în fiecare zi între orele 10 și 20.

Tinerii oțelari hunedoreni în întrecere

DEVA (de la corespondentul nostru). Sub lozinca „600 șarje rapide anual pe schimb", oțelarii de la Combinatul Siderurgic Hunedoara desfășoară larg întrecerea socialistă în cinstea zilei de 23 August.

Rezultatele obținute pînă în prezent sînt cît se poate de îmbucurătoare. De la 1—10 iulie întregul colectiv de oțelari hunedoreni au dat 868 tone oțel peste sarcinile de plan, dintre care 534 au fost produse de către brigăzile de tineret de la cuptorul nr. 4, cuptorul tineretului. La obținerea acestui important succes brigada de tineret condusă de oțelarul Aurel Stanciu și-a dat din plin partea sa de contribuție. În ziua de 8 iulie tinerii din această brigadă au elaborat cea de a 123-a șarjă rapidă a brigăzii pe acest an.

Brigada condusă de oțelarul Vasile Costache, tot de la cuptorul tineretului obține și ea rezultate însemnate în întrecere. Pînă în ziua de 10 iulie membrii acestei brigăzi și-au îndeplinit sarcinile de plan în proporție de 143 la sută, elaborînd de la începutul anului pînă în prezent 133 șarje rapide. Astfel, brigada s-a situat printre brigăzile fruntașe pe oțelărie.

Dornici să dea viață importantelor hotărîri ale Congresului al II-lea al U.T.M., tinerii oțelari și-au reînnoit angajamentele. În cinstea zilei de 23 August ei s-au angajat să dea peste planul brigăzilor de tineret 650 tone oțel de bună calitate. Ecoul acestui angajament a ajuns la toate sectoarele combinatului, iar răspunsul nu a întîrziat să se arate.

Astfel, tinerii de la furnalele 1 și 2, furnale ale tineretului, precum și tinerii de la furnalul nr 6 s-au angajat să dea peste plan 800 tone fontă cu un procent de siliciu redus.

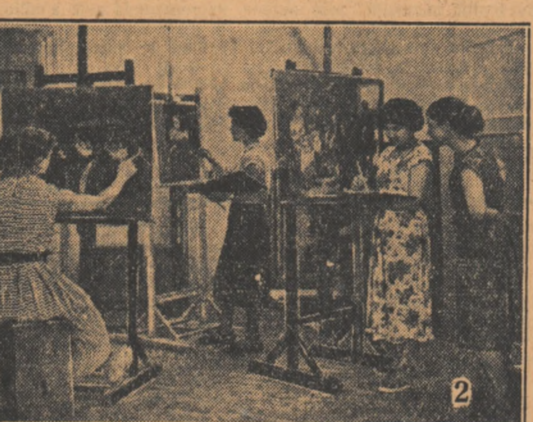
Brigăzile de tineret conduse de tovarășii Vasile Sirețchi, Ludovic Furcă, Nicolae Tipel de la secția laminoare s-au angajat și ele să producă 1.000 tone laminate peste prevederile planului.

Din viața tineretului din țările de democrație populară

Vrem să vă înfățișăm cîteva aspecte proaspete din viața unor dragi prieteni ai noștri — tinerii din țările de democrație populară. Lupta și munca comună de-a lungul multor ani, pentru împlinirea celor mai bune visuri ale tinereții ne leagă profund de acești prieteni, a căror viață ne va interesa îndeaproape întotdeauna.

Iată, de pildă, în fotografia nr. 1 — un tînăr tehnician de la uzinele „Sian" nr. 2 din China de nord-vest, explicînd unor muncitori de la uzinele „Lan Cian", modul de funcționare al unui transformator. E o realitate emoționantă în China, atîția ani înfeudată, înapoiată — forța cu care tinerii cuceresc tehnica, extraordinarul interes al tineretului pentru tot ce este nou, înaintat.

Talentate studente ale Academiei de Arte Plastice din Varșovia, în atelier, în plină creație, în fața șevaletelor (fotografia nr. 2). Tineretul polonez numără creatori foarte înzestrați, unanim apreciați, dacă vă mai amintiți succesele lor la concursurile din cadrul Festivalurilor noastre Mondiale.



O fază interesantă dintr-un meci aprig de baschet între tinerii din clubul sportiv academic și clubul sportiv popular, în R.P. Bulgaria (fotografia nr. 3). Uimitoarele progrese în sport — în baschet și volei, cu deosebire — ale prietenilor noștri de la sud ne sînt cunoscute nu numai nouă, vecinilor lor, ci au un răsunet european care, desigur, ne bucură.

E bine cunoscută fantezia și frumusețea cu care prietenii din R.D. Germană știu să-și petreacă timpul liber, odihna după muncă. Cea de a patra fotografie vă înfățișează un grup de tineri din organizația „Tineretul liber german", adunați pe o pajiște, trăind acea bucurie atît de apropiată inimii poporului lor — bucuria cîntecului.







Curățenie, organizare, civilizație – în producție

O idee care le place

Gheorghe Țurcanu, secretarul comitetului U.T.M. este un tînăr activ. Într-una din zile, primind „Scînteia tineretului", privirea i-a fost atrasă de un titlu nou. „Pentru o mai bună organizare a locului de muncă, curățenie și atitudine civilizată în producție". Era vorba de inițiativa tinerilor de la uzina „Tudor Vladimirescu" din București, luată în cinstea Congresului U.T.M.

Gîndul a început să-i zboare prin secții: la rectificare, unde este secția tineretului și unde este o bună organizare și curățenie, la strungărie și sculărie, unde grămezile de șpan mai stau încă printre mașini, deoarece tinerii la ieșirea din schimb nu curăță decît șpanul mare...

Mai există la forje și tineri care nu au o ținută prea îngrijită la lucru. La drept vorbind, în fabrica de rulmenți din Bîrlad există ceva din inițiativa celor de la „Tudor Vladimirescu", dar mai sînt încă multe de făcut.

Cu ziarul în mînă trecu pe la secția de rectificare și anunță pe secretarul organizației de secție U.T.M., ca la ieșirea din schimb să vină la sediul comitetului U.T.M. împreună cu responsabilii de brigăzi, biroul U.T.M. de secție, tinerii maiștri și cîțiva tineri de la controlul tehnic.

Apoi intră în biroul președintelui comitetului de întreprindere:

— Ce zici, tovarășe Dumitriu, de articolul acesta?

Și îi întinse ziarul. Președintele citi articolul și, uitîndu-se la Țurcanu, zise domol:

— Asta e de noi! Neapărat trebuie aplicată. Dar să vorbim mai întîi cu tinerii, să vedem...

Degeaba își face griji președintele. Țurcanu cunoaște tinerii fabricii. Ei sînt aceia care nu au lăsat să le scape nici o ocazie pentru a dovedi că tinerii de la Fabrica de rulmenți sînt o forță. Sînt doar 87 la sută din totalul muncitorilor de aici.

Tovarășul Moraru Petru, secretarul comitetului de partid, cînd a aflat ce vor să facă tinerii, a spus doar atît:

— E bună inițiativa. Trebuie însă bine pregătită. Voi vorbi cu toți comuniștii, cît despre conducerea fabricii... tovarășul director Ștefan Dumitrescu, desigur că o să ne sprijine.

Cînd secretarul Comitetului U.T.M. l-a oprit în sala de montaj a rulmenților și i-a vorbit despre inițiativă, directorul i-a spus:

— Bine ai procedat. Discută te rog cu cei pe care i-ai chemat din secția tineretului. Vezi ce spun și ei. La rîndul meu, voi discuta cu toți tehnicienii, inginerii, șefii de secții și o să aplicăm această inițiativă în toată fabrica.

Încăperea mică a sediului U.T.M. era cu totul neîncăpătoare pentru toți cei veniți. Tinerii, după ce au ascultat despre ce este vorba, au început, rînd pe rînd, să vină cu propuneri. Ceea ce este de remarcat e faptul că nici unul nu a spus cuvintele: „E bună inițiativa". Toți au considerat aceasta un lucru de la sine înțeles și — practici — au atacat direct problemele „grele".

— Eu propun ca fiecare maistru să instruiască temeinic tineretul în folosirea pietrelor abrazive — spuse Barbu Petre, responsabilul unei brigăzi de tineret. O parte din noi știm cum să facem acest lucru. Pietrele de 80 mm. pot fi folosite la mai multe repere.

— Are dreptate Barbu — se amestecă în vorbă Anica Cozma, o codană mărunțică, responsabilă de brigadă. Noi am făcut anul acesta prin utilizarea lor rațională și mînuiri corecte, o economie de 43.106 lei.

— Cunoaștem realizările voastre — intervine tov. Țurcanu. Principalul e ce facem de acum încolo.

Și propunerile au început să vină: cum să se facă curățenia săptămînală, să fie reglementat locul și aranjamentul lozincilor, fotomontajelor și graficelor, cum să fie demarcate drumurile de acces în secții, să se interzică trecerea prin secție a autocarului care transportă șpanul de la strungărie, pentru a nu mai face gunoi, și multe altele.

Silvestru Teodor a vorbit apoi despre cheile fixe de proastă calitate executate în secția sculărie a fabricii, Gh. Rînzescu despre curățenia curții, Nicolae Ivan despre activitatea postului utemist de control, etc.

Și în timp ce în fiecare secție, tineretul discuta aplicarea noii inițiative, directorul făcea același lucru cu tehnicienii și inginerii. Așa s-a făcut că inițiativa tinerilor de la „Tudor Vladimirescu" a cuprins repede întregul colectiv al fabricii.

Întocmirea planului de muncă al comitetului U.T.M. n-a mai fost o problemă; s-a făcut centralizîndu-se angajamentele și propunerile tinerilor din secții.

Nici despre mitingul ținut nu cred că mai este nevoie să se scrie multe. Ca întotdeauna, cînd tineretul află despre ceva nou, ceva care îi place și îl atrage spre fapte mărețe, el a fost entuziast. S-au luat angajamente, unele mai modeste, altele mai mari, după firea sau posibilitățile fiecăruia. Mitingul s-a terminat însă cu dorința unanimă de a răspunde inițiativei de la „Tudor Vladimirescu".

Că se vor obține realizări de seamă, acesta este un lucru sigur. Constantin Mancaș, șeful atelierului de rulmenți radiali, ne încredințează:

— Noi am aplicat puține inițiative. Dar pe care le-am văzut bune și le-am adoptat, apoi le-am aplicat așa cum trebuie.

A. GHEORGHE

Plecarea din țară a unor delegații străine la Congresul U.T.M.

În cursul zilei de luni și marți au părăsit Capitala îndreptîndu-se spre patrie, delegațiile de tineret din R.P. Chineză și R.P. Albania care au participat la lucrările celui de al doilea Congres al U.T.M.

La plecare, oaspeții au fost salutați de membri ai Biroului C.C. al U.T.M., de activiști ai C.C. al U.T.M. și ai Comitetului Orășenesc U.T.M. București.

(Agerpres)

ŞTIINŢA PENTRU TOŢI

UN NOU VAS – HIDROGLISORUL





În construcţiile navale şi-a făcut apariţia un tip nou de vas — hidroglisorul, care se aseamănă destul de puţin cu tipurile cunoscute.

Vasele obişnuite se menţin pe apă prin plutire, iar un propulsor, elicea, acţionată de un motor, le face să se deplaseze.

Din cauza rezistenţei la înaintare a corpului vasului, nu se pot realiza pe calea aceasta viteze prea mari.

Pentru a învinge această piedică, hidroglisoarele sînt construite pe baza unui principiu împrumutat din aviaţie: **ele se menţin pe apă cu ajutorul unor suprafeţe portante pe care acţionează presiunea apei în timpul deplasării lor rapide.**

Astfel, suprafeţele ce opun rezistenţă la înaintare sînt reduse la minimum, iar vasul „alunecă" pe apă. Atunci cînd motorul este oprit hidroglisoarele plutesc ca nişte şalupe obişnuite. În mers, ele se ridică din apă, sprijinindu-se numai pe suprafeţele portante, aşa cum se poate observa din fotografiile „Berlinezului zburător", hidroglisor construit în R.D. Germană, care la o greutate totală de 350 kg. a bătut recordul mondial de viteză la categoria sa, atingînd 145,35 km. pe oră.

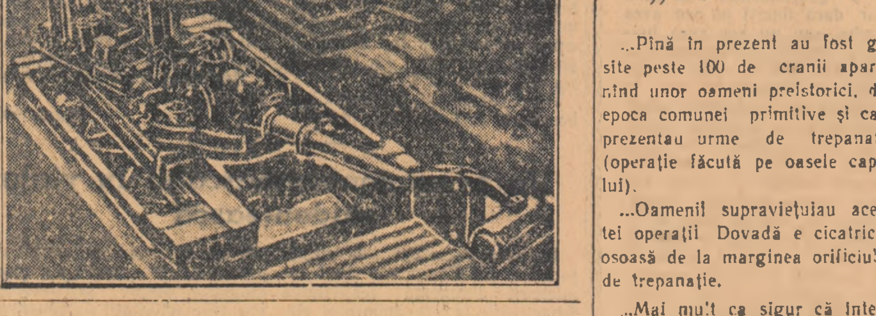
„MÎNA MECANICĂ"

În ultimii ani a apărut în tehnică „moda" manipulatoarelor mecanice, care pot executa cu precizie şi delicateţe manevre complicate şi care înlocuiesc dispozitivele macaralelor.

Tehnicienii din R.D. Germană au pus la punct de curînd o astfel de „mînă mecanică" uriaşă, care manipulează cu uşurinţă lingouri şi bare de oţel de 3 tone.

Această „mînă" simplifică şi îmbunătăţeşte mult munca în forje şi în alte sectoare ale industriei metalurgice prelucrătoare, alimentînd cuptoarele, presele şi ciocanele de forjat cu lingouri fierbinţi pe care le şi mînuieşte prin manevre complicate.

Acţionarea „degetelor" maşinii se face pe cale hidraulică, cu ulei sub presiune. Maşina se poate deplasa pe şine speciale şi este comandată de un singur om.



Magnetofonul

(Urmare din pagina trecută „Ştiinţa pentru toţi")

Intensitatea curentului din electromagnet variază în ritmul sunetelor captate de microfon. Bucata de sîrmă care trece în faţa electromagnetului în această secundă se magnetizează în acelaşi ritm. Odată magnetizată, sîrma îşi păstrează această proprietate un timp practic nelimitat astfel că muzica şi vorba pot fi conservate întocmai ca pe un disc de patefon.

Cum pot fi reproduse aceste sunete? Se înţelege că mai întîi sîrma trebuie să fie rebobinată pe bobina din stînga.

Apoi o facem să treacă cu aceeaşi viteză ca la înregistrare în faţa electromagnetului. Mişcîndu-se în faţa electromagnetului, sîrma magnetizată provoacă în el un curent electric, deoarece e cunoscut că într-o bobină de sîrmă se induce întotdeauna un curent electric dacă se mişcă pe lîngă ea un magnet. Curentul este întărit de amplificator şi redat de difuzor sub forma unui sunet de 500 de vibraţii pe secundă; adică sunetul conservat a reînviat.

Sîrma de oţel a fost înlocuită cu o panglică subţire de hîrtie sau de material plastic, lată de 6,3 mm., acoperită cu pulbere de oxizi de fier numită bandă de magnetofon.

Avantajele înregistrării pe bandă faţă de vechea înregistrare pe discuri sînt numeroase. Înregistrarea pe bandă este comodă şi rapidă, deoarece banda n-are nevoie de o transformare mecanică sau chimică ca discurile — imediat după înregistrare, banda poate fi reprodusă cu o înaltă fidelitate, adică toate sunetele de la cele mai grave pînă la cele mai înalte sînt reproduse la fel ca în realitate. Dacă nu mai avem nevoie de cele înregistrate e deajuns să apropiem de bandă un magnet puternic şi imediat înregistrarea este ştearsă şi banda este gata pentru o nouă înregistrare. Acest lucru poate fi repetat ori de cîte ori dorim, pînă la distrugerea mecanică a benzii.

Pentru a se mări durata de înregistrare sau, ceea ce e acelaşi lucru, pentru a se micşora cantitatea necesară de bandă, viteza de translaţie a benzii a fost micşorată tot mai mult ajungîndu-se azi pînă la 4,5 cm/s pentru vorbă şi la 9,3 cm/s pentru muzică. În plus, banda poate fi înregistrată numai pe jumătate din lăţimea ei, astfel că se obţin 2 piste independente de înregistrare pe aceeaşi bandă. Pe o singură bobină de 180 m. de bandă se poate înregistra la viteze de 9,5 cm/s şi cu 2 piste de 2x30 minute, adică o oră de program.

În sfîrşit, redarea benzilor este lipsită de fîşîitul de ac şi la nevoie banda poate fi uşor tăiată cu foarfeca pentru a se scoate părţile greşite sau pentru a se intercala alte înregistrări, făcîndu-se aşa numitele „fonomontaje".

De la început, magnetofonul şi-a găsit cea mai largă folosire în studiourile de radiodifuziune. Astăzi peste 90% din programul emis este înregistrat pe benzi. În felul acesta sînt evitate greşelile în emisie, se pot transmite reportaje de pe teren sau declaraţiile unor persoane care se află în altă parte în acel moment şi se pot realiza emisiuni de mare calitate care să fie repetate de mai multe ori, cu de exemplu emisiunile muzicale sau de teatru la microfon.

Dar, în afara radiodifuziunii, magnetofoanele au găsit un vast cîmp de aplicaţie.

Astăzi aproape fiecare teatru este prevăzut cu magnetofoane de bună calitate cu ajutorul cărora se realizează efectele sonore de scenă. De un nepreţuit ajutor pentru ridicarea măiestriei actoriceşti sînt ascultările în comun a benzilor înregistrate în timpul spectacolelor de dramă şi operă.

Cu ajutorul magnetofonului s-au realizat „ipsofoanele" adică aparate care răspund la telefon în locul abonatului atunci cînd acesta nu este acasă şi care înregistrează cu conştiinciozitatea unui secretar perfect orice comunicare.

Cu ajutorul unui magnetofon special se pot înregistra „scrisori vorbite". În locul benzii se foloseşte o foaie de hîrtie acoperită cu oxizi de fier. După înregistrare „scrisoarea" pe care nu e scrisă nici o literă se împătureşte şi se pune într-un plic. Ajunsă la destinaţie, foaia magnetică e pusă într-un aparat similar şi ascultată.

Cea mai recentă aplicaţie a magnetofoanelor este la înregistrarea emisiunilor de televiziune. Cu ajutorul unor aparate şi unor benzi speciale fiecare posesor al unui televizor va putea să-şi înregistreze în curînd orice emisiune de televiziune pe care va putea să şi-o reproducă pe ecranul televizorului său ori de cîte ori va dori.

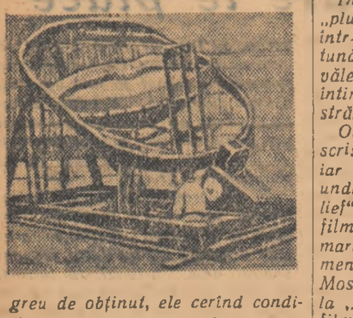
Iată aşadar ce domenii vaste de aplicaţii are astăzi magnetofonul şi ce perspective vaste i se deschid în viitor.

Cuptorul solar

Una din cele mai importante probleme ale tehnicii moderne este găsirea de materiale termorezistente cu însuşiri din ce în ce mai corespunzătoare. Aceste materiale reprezintă elementul de bază în construirea turbinelor cu gaze (paletele şi camerele de ardere) şi a motoarelor rachetă. Ele trebuie să-şi păstreze calităţile mecanice (elasticitatea, rezistenţa) în condiţiile unei încălziri intense. Astfel, paletele turbinelor cu gaze trebuie să lucreze la temperaturi de 800°-900° C., adică în roşu şi în turaţii înalte, fiind greu solicitate mecanic prin forţa centrifugă şi prin presiunea gazelor fierbinţi, precum şi prin vibraţii.

În aceste condiţii nu se poate concepe construirea unui asemenea motor fără o experimentare amănunţită a calităţilor materialului.

În cuptoarele electrice obişnuite, temperaturile foarte înalte sînt



greu de obţinut, ele cerînd condiţii constructive şi funcţionale speciale. O soluţie mai simplă sînt cuptoarele solare. Cuptorul este construit dintr-o oglindă parabolică ce concentrează în focarul ei razele solare. Energia termică primită de întreaga suprafaţă a oglinzii este concentrată într-o porţiune mică — pata focală — în care se aşează materialul de încercat.

Cuptorul solar este înzestrat cu motoare care menţin axul oglinzii parabolice îndreptat în permanenţă spre soare. Exemplarul arătat în fotografie, construit la uzinele Convair din San Diego (S.U.A.) are o oglindă cu diametrul de 3 m. obţinîndu-se în focar o temperatură de 4700° C, apropiată de temperatura suprafeţei soarelui.

IMAGINI ÎN RELIEF

De la descoperirea fotografiei, cu aproape 130 de ani în urmă, tehnica a făcut sforţări neîntrerupte şi în direcţia înregistrării celor ce se întîmplă în jurul nostru. Pas cu pas, au fost descoperite şi perfecţionate cinematografia, completată apoi cu înregistrarea sunetului — filmul sonor — şi mai tîrziu cu filmul în culori. Totuşi, aceste înregistrări nu sînt îndestulătoare. Într-adevăr imaginea pe care o vedem pe ecran este mişcătoare, vorbitoare, colorată, dar ea rămîne totuşi o simplă „poză" plană. Neînregistrîndu-se decît două dimensiuni, ea nu are relief. Obiectele şi personajele rămîn tot timpul nişte siluete care nu părăsesc pînza ecranului. Cu totul altceva ar fi dacă am vedea toate acestea mişcîndu-se prin sală, apropiindu-se şi depărtîndu-se de noi.

Închipuiţi-vă filme care redau „plutirea" prin aer a unei mingi într-un meci de fotbal sau o furtună pe mare cu valuri care inundă sala sau „intră în sală", un copac ce-şi întinde crengile deasupra noastră.

Oricît de ciudate ar părea cele scrise aici, ele au fost realizate, iar astăzi există cinematografe unde se pot vedea filme „în relief". În Uniunea Sovietică, unde filmul în relief a căpătat o mare dezvoltare, se produc asemenea filme. Cei ce vizitează Moscova sau Leningradul merg la „Stereokino", unde pot vedea filme în relief ca „Sadko" sau „Noaptea de mai".

Dar cum se poate realiza o imagine care să ne dea impresia celor 3 dimensiuni, a reliefului şi distanţei dintre obiecte?

Vă rugăm să luaţi un creion în mînă şi să-l ţineţi în dreptul ochilor. Veţi observa că închizînd pe rînd cîte un ochi, imaginile ce le vedeţi diferă între ele. Ochiul stîng vede ceva mai mult din ceea ce se află în partea stîngă a obiectului şi mai puţin din partea dreaptă, ochiul drept invers. Deci se formează două imagini: una pentru ochiul stîng, alta pentru ochiul drept. Dacă fotografiem un obiect cu ajutorul a două aparate fotografice cu obiectivele aşezate la o distanţă de circa 6 cm. (adică distanţa dintre ochi) vom obţine 2 fotografii care diferă puţin între ele.

Aceste fotografii trebuie privite cu ajutorul unui dispozitiv care să permită ca fiecare ochi să vadă numai fotografia care îi corespunde. Cel mai simplu dispozitiv de acest fel este format dintr-un suport pe care se aşează alăturate fotografiile. Pe acest suport mai sînt fixate, la circa 6 cm. în faţa fotografiilor, 2 lentile convergente măritoare (lupe) prin care privim. La aceste lentile nu se poate renunţa, pentru că ochii trebuie să fie puţin convergenţi, ca şi cum privirile ar fi îndreptate asupra unei singure fotografii aşezată la distanţa de privire normală (25 cm.). În cazul cînd am privi fără lentile, axele ochilor nu ar reuşi să capete convergenţa necesară, iar cele 2 imagini nu s-ar mai contopi în creier.

Ceea ce s-a putut face cu simple fotografii, se poate face şi în film. Este de ajuns să se filmeze cu 2 aparate de filmat, iar proiecţia să se facă pe acelaşi ecran tot cu 2 aparate de proiecţie. Dar aici tot vine încurcătura. Ce putem face acum pentru ca fiecare ochi să vadă numai imaginea care îi este destinată? Există o soluţie simplă. Pe ecran se proiectează simultan cele 2 imagini suprapuse. Una din imagini este albastră, cealaltă este roşie, iar spectatorul poartă ochelari care au o lentilă albastră şi una roşie. Prin lentila roşie se vede numai imaginea roşie, prin lentila albastră se vede numai imaginea albastră. Privind simultan aceste imagini, obiectul de culoare violetă pluteşte prin faţa ochilor noştri.

Imaginile se pot proiecta şi cu ajutorul a două filtre polarizante pe un ecran cu suprafaţă metalizată, fiind privite cu ajutorul unor ochelari polarizanţi. Acest sistem permite vizionarea filmelor în culori.

În Uniunea Sovietică, profesorul Ivanov a realizat un sistem de proiecţie a filmelor în relief pentru vizionarea cărora nu este nevoie de ochelari de selecţie. Sistemul este bazat pe întrebuinţarea unui ecran special.

Se pare că în viitor cinematografia se îndreaptă către o formă de redare „integrală" în care o combinaţie între ecranul larg, relief şi stereofonie va apropia foarte mult de realitate imaginile de pe ecran.

GAZ METAN din... GUNOI

Încă acum zece ani, pentru mulţi ţărani din Dobrogea găsirea unor mijloace eficace pentru distrugerea gunoiului constituia o serioasă preocupare zilnică. De obicei gunoiul se scotea în stradă şi se ardea. În ultimii ani, pretutindeni în ţara noastră gunoiul este folosit drept îngrăşămînt pentru agricultură. S-ar părea deci că problema gunoiului a fost rezolvată pentru totdeauna. Iată însă că mintea iscoditoare a omului a găsit o nouă utilizare, care azi, în primii ani ai introducerii ei în practică, ne pare că ar ţine încă de domeniul imaginaţiei.

În R.D. Germană, în Olanda, în Bulgaria, ca şi în alte ţări gunoiul a devenit un element important în procesul de... mecanizare a agriculturii. Şi iată cum:

La 60—70 metri de grajd se sapă o groapă cilindrică de 35—40 m., care se căptuşeşte cu cărămidă. În această groapă se pune gunoiul adus din grajd şi, îmbibat cu apă. Groapa se acoperă cu un capac prevăzut cu două orificii. Gunoiul îmbibat cu apă se încălzeşte repede şi emană gaz metan. Gazul metan fiind mai uşor decît aerul, se ridică şi pătrunde în două rezervoare cilindrice. Cînd unul din ele se umple, se închide orificiul de admisie pentru ca gazul metan care emană în continuare din gunoi să pătrundă în cel de al doilea rezervor. În acest timp primul rezervor este golit în nişte butelii identice bu'e i lor utilizate la autobusele din ţara noastră (ca de pildă la Tg Mureş), care folosesc drept carburant gazul metan. Buteliile umplute cu gazul metan obţinut din gunoi se montează pe tractoare care în acest fel nu mai necesită carburanţi obişnuiţi cum ar fi motorina sau benzina. Cu alte cuvinte, tractoarele folosesc un carburant care nu costă aproape nimic. Gazul metan produs din gunoiul de grajd poate fi folosit şi în alte scopuri ca, de pildă, încălzirea în timpul iernii.

Cantitatea de gaz metan care se obţine din gunoi este destul de mare. De pildă, din gunoiul obţinut de la o singură vacă în timp de 2—3 zile se obţin 1,8 m³ de gaz metan, ceea ce înseamnă circa 200 m³ pe an.

Este interesant de remarcat că gunoiul folosit drept materie primă pentru obţinerea gazului metan nu numai că nu-şi pierde calităţile sale ca îngrăşămînt organic, ba, din contra, devine mai valoros prin faptul că mineralizîndu-se mai uşor serveşte mai repede drept hrană pentru plante.

„Omul cu cuţitul de bronz"

...Pînă în prezent au fost găsite peste 100 de cranii aparţinînd unor oameni preistorici, din epoca comunei primitive şi care prezentau urme de trepanaţie (operaţie făcută pe oasele capului).

...Oamenii supravieţuiau acestei operaţii. Dovadă e cicatricea osoasă de la marginea orificiului de trepanaţie.

...Mai mult ca sigur că intenţia care stătea la baza acestei intervenţii chirurgicale era de domeniul unor cerinţe rituale şi nicidecum nu erau cerute de nevoia unei însănătoşiri. Asemenea mutilări sîngerînde nu puteau avea o indicaţie terapeutică.

...În codul lui Hamurabi, vechi din secolul al XX-lea dinaintea erei noastre, sînt arătate, printre altele, drepturile şi obligaţiile ce-l privesc pe *„Omul cu cuţitul de bronz"*. (Astfel era denumit chirurgul).

...Pentru operaţia de cataractă (operaţie la ochi), în caz de nereuşită i se tăiau chirurgului ambele mîini, atunci cînd bolnavul era stăpîn. Iar cînd bolnavul era un simplu sclav, o mică amendă era suficientă pentru a răscumpăra greşeala chirurgului.

...Dacă ţinem seama de faptul că în special erau operaţi cei înstăriţi, nu putem decît să admirăm curajul celor ce cutezau totuşi să opereze în ciuda acestor riscuri.

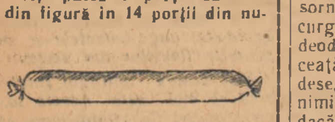
...În decursul istoriei medicinii, două descoperiri epocale au marcat înaintarea rapidă a chirurgiei. Aceste descoperiri sînt: anestezia adică înlăturarea durerii, (descoperită în anul 1847) şi antisepsia, înlăturarea primejdiei de infecţie (anul 1867).

...Dacă în trecut, din cauza instrumentului pe care-l mînuia i se spunea chirurgului „Omul cu cuţitul de bronz", astăzi, din cauza felului în care lampa scialitică a meselor de operaţie împrăştie lumina fără a face umbră, i se poate spune chirurgului „omul fără umbră".

GÎNDIŢI-VĂ PUŢIN

Pentru bucătari

Aţi putea împărţi salamul din figură în 14 porţii din numai



4 tăieturi de briceag? Gîndiţi-vă puţin, căci s-ar putea să vă prindă bine într-o zi.

Simbolul olimpiadei

Anul 1956 este un an olimpic. Peste cîteva luni cei mai buni sportivi amatori din lume se vor întrece în cadrul Jocurilor olimpice care vor



avea loc în Australia. După cum ştiţi, simbolul olimpiadei sînt cele 5 cercuri înlănţuite ca în figură. Le aţi putea desena dintr-o singură trăsătură, adică fără să ridicaţi creionul de pe hîrtie şi fără să trageţi o linie peste alta?

Undele ne comunică: „Am descoperit un avion"

Într-un grup, un tînăr sportiv povestea cu însufleţire:

— Proba cea mai grea din concurs a fost de fapt traversarea lacului de munte cu barca, în timpul nopţii. Cerul era înnourat, dar nu un întuneric de nepătruns, căci tot reuşeam să distingem formele vagi ale obiectelor. Aveam la dispoziţie 2 ore pentru a ajunge la malul opus, dar noi cei trei participanţi hotărîrăm să ne grăbim de la început pentru a ajunge acolo cu mult înainte de timpul fixat. Intrarăm în barcă, ne orînduirăm la vîsle şi la „postul de observaţie" şi începurăm să vîslim cu nădejde. Socoteam să trecem lacul într-o oră şi jumătate. Vîslind şi cîntînd trecu pe nesimţite mai bine de o oră. De la postul meu de observaţie scrutam întunericul şi priveam din cînd în cînd la cadranul fosforescent al ceasornicului. Totul părea să decurgă în perfectă ordine, cînd deodată intrarăm cu barca... în ceaţă, într-una din acele ceţe dese, de munte, în care nu vezi nimic nici la un metru... Nu ştiam dacă sîntem aproape de mal şi nici nu mai puteam înainta de teamă să nu ne ciocnim de trunchiul vreunui copac ieşit din apă sau de vreo stîncă. Hotărîrăm să ne oprim în mijlocul apei şi să ne sfătuim cu privire la ceea ce avem de făcut. Trecură cinci minute de discuţii şi nu luarăm încă nici o hotărîre. Tăcerea se aşternu din nou deasupra apei. Nici un zgomot, nici o mişcare. Să strigăm? Nu... mai bine să căutăm o altă soluţie. Mă uit din nou la ceas. Minutele... Deodată îmi amintesc de o experienţă făcută nu de mult. Într-o zi am măsurat viteza cu care se deplasau valurile pe suprafaţa unei ape liniştite şi am găsit că ele parcurgeau 24-25 metri într-un minut. Am spus aceasta tovarăşilor mei care au înţeles imediat la ce mă gîndeam. Ei au izbit puternic cu vîslele de 3—4 ori suprafaţa apei, iar eu mă uitam la secundarul ceasului nostru.

Din locul izbiturii au pornit valuri sub forma unor cercuri care creşteau şi se depărtau de noi dispărînd în ceaţă. Secundele treceau şi noi aşteptam ceva cu încordare. În sfîrşit, din dreapta noastră sosesc cîteva valuri foarte slabe săltîndu-ne uşor barca. Au trecut 4 minute şi cîteva secunde. Repetăm încercarea. Cam după acelaşi timp simţim din nou valurile. Nu mai încape nici o îndoială că valurile care ne legănau erau cele provocate de noi. Ele s-au lovit de mal şi s-au întors, s-au reflectat adică. Înseamnă că ele au parcurs în acest timp 100—110 metri, adică jumătate la dus şi jumătate la întors.

Cu cîteva lovituri de vîslă am ajuns la mal.

— Extraordinară întîmplare! exclamă un tînăr cu ochelari, care stătea lîngă fereastră şi care ascultase cu multă atenţie povestirea. Iată un exemplu de viaţă, care poate ilustra de minune principiul radiolocaţiei!

— Nu te supăra, dragă tovarăşe — îl întrerupse o fată din grup — dumneata vorbeşti de principiul radiolocaţiei, dar trebuie să-ţi mărturisesc că eu aud astăzi pentru prima oară cuvîntul radiolocaţie. Nu ştiu ce legătură poate avea radiolocaţia cu întîmplarea povestită mai înainte, dar dacă dumneata eşti convins de aceasta, explică-ne şi nouă. Îţi promitem că vom fi foarte atenţi.

— De acord! De acord! Te rugăm! se auziră glasuri din toate părţile.

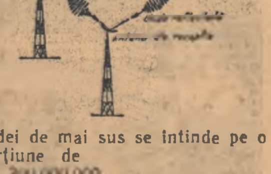
— Mă supun voinţei voastre şi voi încerca să vă dau cîteva noţiuni despre radiolocaţie, folosind elemente din întîmplarea povestită mai înainte.

Ce este şi la ce foloseşte radiolocaţia? Radiolocaţia (uneori i se mai spune şi radar) ne ajută să localizăm obiecte aflate la distanţe apreciabile faţă de noi, adică să determinăm direcţia lor (dacă sînt în mişcare) şi distanţa de la noi pînă la ele, cu ajutorul undelor electromagnetice. Radiolocatoarele pot localiza obiecte în timpul zilei sau în timpul nopţii, dincolo de nori sau prin ceaţă, prin perdele de fum sau uneori prin apă (fig. 1).

Undele electromagnetice se propagă cu viteza uriaşă de 300 000 km pe secundă. Adică 300 m. într-o microsecundă. Aceste unde sînt emise cu o frecvenţă înaltă, de către generatori de înaltă frecvenţă prin antene dirijate, adică antene care emit undele în direcţii bine determinate. Antenele folosesc acelaşi principiu cu cel al reflectoarelor sau al farurilor luminoase care concentrează toată energia luminoasă într-un mănunchi în direcţia dorită.

Radiolocaţia

Pentru a putea înţelege cele ce vă voi spune mai departe trebuie să vorbim de legătura care există între lungimea de undă şi frecvenţă. Să presupunem că avem o undă cu o frecvenţă de 1 megahertz ceea ce înseamnă că într-o secundă unda a făcut 1 milion de oscilaţii; cum ştim că undele electromagnetice parcurg într-o secundă 300 milioane de metri, înseamnă că o oscilaţie a



undei de mai sus se întinde pe o porţiune de

$$\frac{300.000.000}{1\,000.000} = 300 \text{ metri}$$

şi deci în general pentru o frecvenţă f vom avea lungimea de undă:

$$\frac{300.000.000}{f} = L \text{ metri.}$$

Generatorii de frecvenţă realizează în prezent oscilaţii a căror lungime de undă este de 10 cm. sau chiar mai mică, ceea ce corespunde la o frecvenţă de 3000 de milioane de oscilaţii pe secundă sau cum se mai spune de 3000 megahertz (M.Hz). Emiterea oscilaţiilor durează mai puţin de o microsecundă. Timpul între două emisii consecutive este cuprins între 1000 şi 3000 microsecunde (o microsecundă este a milioana parte dintr-o secundă), iar raza de acţiune a undei electromagnetice în acest timp este de 150 pînă la 450 km. Trebuie să ţinem seama că unda trebuie să parcurgă drumul dublu, dus şi întors.

După reflecţie, unda ecou ajunge înapoi mult mai slabă: puterea ei este mai mică de 1000 miliarde de ori decît un Watt şi ea trebuie să fie mult amplificată.

După recepţionarea şi amplificarea undelor reflectate, ele trebuie să fie înregistrate într-un mod oarecare.

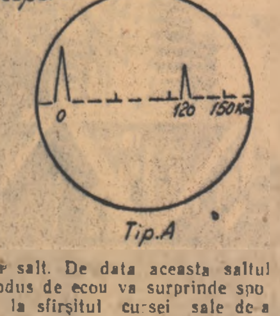
Acest lucru se face cu ajutorul unui tub electronic special numit tub catodic, al cărui fund opac este tocmai ecranul receptoarelor de televiziune pe care mulţi dintre voi le-au văzut funcţionînd în Bucureşti. Pe ecran apare un punct luminos numit *spot*, care se deplasează foarte repede în orice parte a ecranului.

Cum funcţionează un post de radiolocaţie? Antena de emisie lansează în direcţia dorită, la intervale regulate, de exemplu din 1000 în 1000 microsecunde (adică la fiecare a mia parte dintr-o secundă), grupuri de oscilaţii electromagnetice. Durata acestor grupuri de oscilaţii este de o microsecundă.

În momentul cînd grupul de oscilaţii părăseşte antena de emisie, spotul îşi începe excursia de la stînga spre dreapta de-a lungul diametrului ecranului printr-un salt pe direcţia verticală, pentru ca apoi să meargă după o dreaptă. Aceasta se repetă ori de cîte ori se emite un nou grup de oscilaţii. În timpul celor 1000 microsecunde care despart un grup de unde de cel următor, undele emise au timpul să se întoarcă după reflecţie de la o distanţă de 150 km.

Cum în acest timp spotul a ajuns la capătul din dreapta al diametrului ecranului pe care l-a parcurs cu viteză constantă, rezultă că se poate etalona diametrul direct în kilometri.

Dacă grupul de unde a întîlnit — să presupunem — un avion la o distanţă mai mică de 150 km., undele emise de staţie şi reflectate de avion se vor împrăştia în spaţiu în toate direcţiile şi deci şi în direcţia postului de radiolocaţie. După cum am mai spus, energia undei care ajunge înapoi la antena de recepţie este foarte mică. Unda va trebui să fie amplificată pentru ca să poată fi înregistrată pe ecranul tubului catodic sub forma u-



nui salt. De data aceasta saltul produs de ecou va surprinde spotul la sfîrşitul cursei sale de-a lungul diametrului. Să presupunem că după 400 de microsecunde de grupul de unde emis întîlneşte avionul, că undele reflectate de acesta se vor întoarce la post după alte 400 de microsecunde, adică în total după 800 microsecunde, şi cum spotul parcurge diametrul în 1000 de microsecunde, înseamnă că ecoul va fi înregistrat pe ecran sub forma unui salt, marcînd astfel distanţa pînă la avion egală cu 120 km (fig. 2).

Acest fel de înregistrare a semnalelor reflectate are desavantajul că nu arată pe acelaşi ecran şi direcţia undelor reflectate, lucru care se poate face ţinînd seama numai de poziţia antenei de emisie.

O altă înregistrare a ecourilor de unde, care elimină desavantajele de mai sus, se face cu ajutorul unui altfel de indicator. Aci undele reflectate şi amplificate apar pe ecran sub forma unei pete luminoase într-o anumită zonă a ecranului. Astfel se poate stabili poziţia avionului într-un moment dat faţă de postul de radiolocaţie.

Indicatorul IPP (indicator de poziţie în plan) sau indicator panoramic serveşte la explorarea unei porţiuni a spaţiului. Ecranul acestui indicator are o substanţă fluorescentă cu persistenţă mare, adică imaginea spotului se păstrează un oarecare timp şi după ce spotul s-a stins sau şi-a schimbat poziţia, permiţînd astfel ca pe ecran să se poată obţine o imagine a întregii regiuni explorate asemănătoare unei hărţi.

Un alt tip de radiolocator foloseşte fenomenul cunoscut în fizică sub numele de efectul Doppler Fiseau.

Se ştie că dacă trenul vine spre noi, în timp ce sirena lui emite acelaşi sunet, pe măsură ce se apropie noi auzim că sunetul devine din ce în ce mai ascuţit, pentru ca imediat ce a trecut de noi să devină din ce în ce mai grav.

Folosindu-se de acest efect, postul de radiolocaţie emite în mod permanent o undă care în cazul cînd se reflectă de vreun obiect nemişcat nu se înregistrează pe indicator, iar în caz contrar, datorită faptului că distanţa variază între postul de radiolocaţie şi obiect, frecvenţa undelor reflectate variază şi unda se înregistrează.

Această diferenţă între unda emisă şi cea reflectată serveşte la determinarea vitezei pe care o are obiectul vizat faţă de radiolocator.

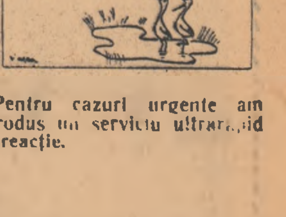
În încheiere trebuie spus că, aplicaţiile radiolocaţiei în scopuri paşnice sînt nenumărate, putînd cita astfel determinarea poziţiei precise a avioanelor, radioaltimetrele, ghidarea vaselor la intrarea lor în porturi în timp de ceaţă sau furtună, precum şi noua ramură a astronomiei şi astrofizicii, „radioastronomia".

UMOR GERMAN

În anul 2056



Poţi să te mai joci [illegible] taie de oră, dar dacă te urci mai sus de 3000 m., îţi rup urechile.



Pentru cazuri urgente am introdus un serviciu ultrarapid cu reacţie.



Acesta este omul cel mai important din uzina noastră.

Pagină realizată de: C. ARIE, F. NEGRU, A. OPRESCU, I. SAVA şi J. WAGNER.



Faima cusăturilor noastre naționale a trecut de mult hotarele patriei. Intr-una din localitățile din țară cu tradiție în cusături naționale, la Breaza, există cooperativa „8 Martie". Tinerele cusătoare de aci continuă tradiția părinților lor, confecționînd minunate ii, fețe de masă, șervețele etc.

Foto: R. COSTIN

O aprovizionare birocratică

Secția de croit a fabricii de încălțăminte „Solidaritatea" din Oradea este secția tineretului. Este important să amintim faptul că tinerii de aici, constituiți în brigăzi, realizează importante economii de piele.

Dacă întîrziem o clipă lîngă utemista Toth Paraschiva nu putem să nu admirăm îndemînarea și măiestria cu care așează tiparele ca resturile ce rămîn să fie minime. Și bucățelele cele mai mici sînt folosite. Din ele se fac barete la sandale. La această secție, economiile depind în cea mai mare măsură de îndemînarea la așezarea tiparelor. Toth Paraschiva aplică metoda Lidiei Korabelnikova și inițiativa lui Nicolae Militaru.

In carnetul ei își însemnă cu grijă, în fiecare zi, economiile.

Brigada condusă de Kiss Zoltan — din care face ea parte — a realizat într-o lună economii de piele care însumează 17.950 dm. pătrați. Din această cantitate se pot lucra 1350 perechi de fețe de pantofi.

Nu este singurul exemplu care demonstrează grăitor eforturile muncitorilor de la fabrica „Solidaritatea". Tineri sau vîrstnici, ei luptă pentru creșterea productivității muncii, pentru reducerea prețului de cost și îmbunătățirea calității.

Există însă cîteva ciudățenii în modul de repartizare a materialelor, stabilit de forul tutelar al fabricii, „Direcția generală a industriei de pielărie și cauciuc" din Ministerul Industriei Ușoare. Repartițiile date de această direcție generală fac ca tot ceea ce cîștigă într-o parte, cum ar fi economiile, să se piardă în altă parte de-a dreptul în... vînt.

POVESTEA LAZILOR

Despre ce lăzi e vorba? Nimic deosebit: lăzi pentru transportarea încălțămintei fabricate. Intreprinderii i s-a dat repartiție să primească aceste lăzi în primul trimestru de la „Bernath Andrei" din Vatra Dornei și de la Frasin, nu departe de Vatra Dornei, în cel de-al doilea trimestru. Necazul mare constă în faptul că întreprinderea cheltuiește mulți bani cu transportul acestor lăzi. Este nevoie de delegat ca să le aducă. Acestui delegat i se plătește drumul, diurna, se plătește transportul lăzilor pe o distanță așa de mare. Intr-un cuvînt se cheltuiesc bani grei. In regiunea Oradea sînt numeroase unități de prelucrarea lemnului, iar în oraș sînt cooperative de tîmplărie care ar putea tot atît de bine să lucreze aceste lăzi pe care fabrica trebuie să le aducă de la sute de kilometri.

TABAGERII APROPIATE

Fabrica de încălțăminte „Dobrogeanu Gherea" din Oradea are și o tăbăcărie. După ce oprește piele și talpă pentru nevoile proprii, ea trimite prisosul altor unități din țară. Fabrica „Solidaritatea" — care se află tot în Oradea — primește materia primă de la ea dar într-o proporție foarte redusă deoarece „Dobrogeanu Gherea" trimite, cum am mai spus, produsele de tăbăcărie în alte părți ale țării. In schimb „Solidaritatea" primește piele și talpă de la fabrica „8 Mai" din Mediaș, de la Timișoara, Bacău, Rîmnicu Vîlcea și de la fabrica „Kirov" din București.

De ce această risipă? „Dobrogeanu Gherea" ar trebui — în mod logic — să aprovizioneze în primul rînd fabrica de încălțăminte din orașul său și numai după aceea să trimită în altă parte materia primă.

MARUNȚIȘURI... CARE COSTA ȘI INTIRZIE REALIZAREA PLANULUI

Ani de zile fabrica „Drum Nou" de mercerie din Oradea a lucrat „suitaș" pentru industria de încălțăminte. Il fabrică și acum, dar îl trimite în alte orașe în timp ce „Solidaritatea" din același oraș are repartiție pentru acest produs de la „Industria Lînei" din Timișoara. Pentru că fabrica furnizoare nu-l trimite la timp, „Solidaritatea" nu poate lucra încălțămintea planificată. Să ai în oraș ce-ți trebuie, dar să nu te poți folosi, asta-i prea de tot!

Dar povestea cu „șnurul" pentru cusut de trei milimetri? „Drum Nou" fabrica acest șnur și-l lucra foarte bine. Acum șnurul se aduce de la fabrica „Siretul" din București. In afară de distanța de la care este adus — este și de proastă calitate.

IN CONCLUZIE

Din exemplele de mai sus reiese clar că modul în care este aprovizionată fabrica constituie o frînă în realizarea sarcinii de scădere a prețului de cost. Aprovizionarea defectuoasă creează serioase dificultăți financiare întreprinderii.

Micșorarea cheltuielilor de circulație și manipularea este o sarcină trasată de cel de al II-lea Congres al Partidului. Este timpul să se termine cu planificarea care nu ține seama de nevoile reale ale întreprinderii, planificare cancelarist-birocratică, care nu are la bază un studiu concret al nevoilor, întreprinderilor.

KUHTA DARIA

Festivalul filmului pentru sate

De curînd s-a încheiat Festivalul filmului pentru sate care s-a desfășurat în toate regiunile țării. Această acțiune de o mare importanță cultural-educativă pentru oamenii muncii de la sate a cuprins 7.266 de localități. In cadrul festivalului au fost prezentate filme artistice romînești și străine inspirate din viața satelor.

Aceste filme au fost prezentate în timpul festivalului la 724 de cinematografe sătești ale căminelor culturale, la 145 de unități cinematografice sindicale, din gospodării agricole colective și gospodării agricole de stat și de către 98 de caravane cinematografice. In majoritatea comunelor filmele au fost precedate de conferințe și consfătuiri pe teme agricole ținute de tehnicieni agricoli și urmate de programe artistice date de echipe artistice.

Filmele prezentate în cadrul festivalului au fost vizionate de peste 2.200.000 de spectatori.

Locuințe pentru minerii din Valea Jiului

In ultimii 4 ani, Trustul nr. 7 Petroșani a construit pentru minerii din Valea Jiului 2.360 de apartamente în blocuri, 66 de case individuale în șir cu 546 apartamente, 10 cămine cu 2.585 de locuri, un mare număr de școli, unități comerciale și sanitare, cluburi și cantine. In primul semestru al acestui an, minerii din Valea Jiului au mai primit în folosință aproape 400 de apartamente în blocuri și 120 de apartamente în case în șir. In primele zile ale lunii iulie la Petroșani au fost terminate încă 2 blocuri, fiecare cu cîte 8 apartamente.

Infăptuirea acestui mare volum de lucrări a fost posibilă datorită folosirii pe scară largă a elementelor prefabricate. Pentru a asigura constructorilor la timp aceste prefabricate s-au amenajat ateliere speciale la Bărbăteni, Livezeni, Petroșani și Lonea, care produc mari cantități de piese prefabricate.

Constructorii marilor șantiere de locuințe din Valea Jiului sînt hotărîți să termine cu mult înainte de termen cele 20 de blocuri muncitorești prevăzute a fi terminate pînă la sfîrșitul anului. Succese ca acelea dobîndite de brigăzile de specialitate conduse de Iosif Locmaier, Ștefan Kadar și Francisc Pop, care au executat sute de metri cubi de zidărie și montaje din planșe de prefabricate, sînt chezășie că hotărîrea constructorilor va prinde viață.

(Agerpres)

Ajutor concret, eficace

Din munca noastră în sprijinul organizațiilor U. T. M. din G. A. C.

Razele soarelui cădeau pieziș din spre apus. Căldura nu contenise încă. Mă aflam la grădina de zarzavat a gospodăriei colective „Flamura Roșie" din comuna Sălciile.

Președintele — utemistul Constantin Popa — îmi arată canalul de irigație și-mi spuse:

— Vezi? Acolo canalul e mai jos decît terenul. Ne-ar trebui vreo 240 de metri de țeavă pentru a conduce apa pe toate loturile cu zarzavat.

De trei zile soarele încălzește din ce în ce mai puternic. Avem aici 11 ha cu zarzavat. Dacă n-o să găsim o soluție, se prăpădesc varza și roșiile, apoi castraveții, pepenii... conopida. A și început să le pălească soarele...

Și președintele — ca omul necăjit — scoase un suspin din băierile inimii.

Nu prea vesel, se apropie de noi Orășeanu C-tin — secretarul organizației de bază U.T.M. și vicepreședinte al colectivei.

— Mîine plecăm la Ploești, tovarășe președinte? întrebă el.

— De ce? pentru țeavă?

— Pentru țeavă!

— Ar trebui...

Stam și chibzuiam. La urma urmei tot mai bine era să se cumpere țeavă. E adevărat, costă bani grei. Dar zarzavaturile valorează mai mult cu cel puțin 40.000 de lei. Eram gata să-i aprob, cînd în minte mi-a venit o idee.

— Dar dacă canalul ar fi fost înălțat cel puțin la nivelul terenului? Ce spuneți, nu-i bine?

— Este, îmi răspunse președintele. Dar de unde luăm brațe de muncă? Mai avem nevoie și la cîmp de-ai noștri. De lăsat însă nu putem lăsa să treacă mai mult de una sau două zile. Se opăresc zarzavaturile.

— Dar dacă canalul va putea fi gata chiar în noaptea asta?

Am discutat amănunțit cu Orășeanu. De la el am aflat că cel puțin 15 tineri ar răspunde chemării, dacă nu toți. După aceea, am convocat o consfătuire a tineretului.

Se lăsase noaptea. De obicei, oamenii la țară, obosiți de muncă, se culcă seara odată cu găinile. Nu-i de mirare că unii tineri au fost treziți din somn și chemați la sediul colectivei: Consfătuirea a fost scurtă. Eu le-am arătat ceea ce de fapt înțelegeau și ei de la bun început. Grădina de zarzavaturi trebuia salvată, chiar și cu prețul unei nopți nedormite.

Au răspuns peste 30 de tineri, toți utemiști. De la magazie au primit unelte și felinare. Ajunși la grădină, tinerii s-au împărțit în echipe formate din 10-12 inși. O echipă a plecat cu căruța după pietriș. Celelalte se apucară de înălțat un dig de pămînt și de săpat pe coama lui un canal. După 10 ore de muncă încordată, digul și canalul erau gata.

Pînă în zori, a mai fost timp suficient să se facă și o probă, totodată udîndu-se și zarzavaturile.

Eram printre acești tineri și mă bucuram deopotrivă cu ei.

Acest lucru s-a întîmplat pe la sfîrșitul lunii martie.

Intr-o ședință de activ, comitetul raional U.T.M. Cricov a pus mai serios problema mobilizării tineretului la întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor colective. Aceasta a fost de mare folos activiștilor și mai ales instructorilor.

Dintre aceștia, instructorii Ion Boștină, Nicolae Curcan, Nicolae Petrescu și Ion Bratosin și-au îmbunătățit mult metodele de muncă și multe lucruri interesante s-au realizat.

Iată de pildă cum a procedat Nicolae Petrescu la aceeași gospodărie colectivă din Sălciile. Ce se întîmplase?

Pe la jumătatea lunii iunie, colectiviștii au cosit toată tarlaua cu lucernă — adică 30 ha. Lucerna a rămas pe cîmp să se usuce cîteva zile. Starea timpului însă prevestea ploaie. Lucerna uscată dar nestrînsă în căpițe din pricina multor treburi din gospodărie ar fi avut de suferit dacă ar fi prins-o ploaia în poloage.

Nicolae Petrescu discută acest lucru cu tinerii și hotărî ca să înceapă chiar a doua zi strîngerea fînului. Tinerii o declarară zi de onoare în cinstea Congresului U.T.M.

— Totuși, e greu, își exprimase părerea președintele. Lucerna ne cere cel puțin 3-4 zile pentru a o strînge în căpițe.

— Vom vedea, îi răspunse Petrescu.

Nici nu se ivise soarele la orizont, cînd tinerii ajunseseră la cîmp. Erau 30 și se împărțiseră în 4 echipe conduse de Radu Popa, Ion Ristea, Constantin Libiu și Mihai Ristea.

— Nu trebuie să vă mai explic ce importanță are strînsul fînului în cel mai scurt timp. Azi trebuia ca o parte din voi să fie la prășitul zarzavaturilor, iar altă parte la prașila porumbului. Dar acum, va trebui ca tot fînul să fie strîns în căpițe. Ce ziceți? E greu? îi întrebase Nicolae Petrescu.

— Ușor nu zice nimeni că este! Dar o să ne respectăm cuvîntul dat. Am hotărît să terminăm azi, azi terminăm, spuse Mihai Ristea al lui Geaglău.

Mirosul parfumat al fînului proaspăt începu să se răspîndească pe tot locul. Furcile se înfigeau zdravăn în poloagele de fîn, le adunau, le transportau la locul unde fetele, cu îndemînarea lor obișnuită, clădeau căpițele. Munca era încordată dar nu lipsită de cîntece și voie bună.

Parcă Cocuța Badea s-a supărat atunci că Radu Popa i-a admirat bujorii din obraz? Încurcată, în loc să-i ascundă, mai mult și i-a colorat. Și pentru a ieși din încurcătură, a propus celorlalte fete să cînte ceva împreună. Elena Popa, Stancu Ristea, Elena Lemnaru, Vasilica Orzea și altele, i-au ascultat rugămintea.

— Ce tot ai, Radule, cu sora-mea? Ia spune-mi, întrebă Costică Badea.

— Ce să-ți spun? Tu nu vezi că le-am îndemnat pe toate să cînte? Avem parcă mai mult spor acum. Parcă dacă le rugam eu să cînte, crezi că ar fi cîntat vreuna?

Cei din jur rîseră plini de voioșie. Și treaba continuară s-o facă tot atît de repede și bine.

La prînz, cînd au mîncat, erau gata 200 de căpițe de fîn. După masă, soarele începu să ardă și mai puternic. O zăpușeală se așternu pe pămînt, iar nori grei se iviră la orizont. Tinerii începură să lucreze cu și mai mult zel.

Se apropia seara. Cînd ultima căpiță de fîn — cea de a 452-a, — era gata, norii și începuseră să se ciocnească pe bolta cerului. Intunericul se lăsă de-a binelea. Tinerii porniră spre sat. Furtuna izbucni. Tuna, fulgera și ploua cu găleata.

Călare pe un murg — lac de apă — alerga în calea lor președintele.

— Mult fîn a rămas nestrîns?

— Ce să mai rămînă. N-a mai rămas nimic! îi răspunse rîzînd secretarul organizației de bază U.T.M.

★

— Vă mulțumesc în numele comuniștilor din gospodărie pentru tot ce ați făcut, tovarăși! — vorbi secretarul organizației de partid. In curînd patru cereri ale unor utemiști, dintre cei mai vrednici, vor fi puse în discuția organizației de partid pentru primirea în rîndul candidaților.

— Iar eu, împreună cu comitetul de conducere al gospodăriei — vorbi președintele — am hotărît să căutăm posibilități pentru a cumpăra echipament sportiv complect pentru 2 echipe de fotbal.

Nicolae Petrescu a plecat de acolo, în alte locuri, unde poate contribui la organizarea altor lucruri de seamă. E fericit și nu simte că talpa unui bocanc s-a găurit, că apa și noroiul au intrat înăuntru și pleoscăie la fiecare pas.

Iar bilanțul realizărilor tineretului din raionul Cricov se va încadra în realizările înfăptuite de sutele de mii de tineri de pe întinsul patriei noastre.

DUMITRU BAJENARU
șeful Secției Organizații U.T.M. de la Comitetul Raional U.T.M. Cricov.

Ei se întorc în uzine

E o după amiază deosebit de călduroasă pentru o localitate de munte. Pe porțile uzinelor „Steagul Roșu", din Orașul Stalin, se revarsă mii de muncitori tineri și vîrstnici, bărbați și femei. Cei ce stau în cartierul muncitoresc din apropiere pornesc pe jos. E o adevărată plăcere să faci acest drum, după orele de muncă, mergînd încet, la umbra bătrînilor copaci care acoperă șoseaua cu frunzișul lor bogat. Ceilalți așteaptă autobusele și între timp mai discută despre „ce e nou".

— Eu lucrez pe un „Carusel". Și am un lucrător tînăr dar priceput. Cu el îmi refac calificarea în cîteva săptămîni!

Ștefan Czinjepolski începu să povestească cu lux de amănunte cum au reușit ei să scape de un rebut ce era cît pe ce să iasă din strungul lor.

— Nu te mai făli atît! Ce crezi că noi stăm degeaba? Uite, eu am și început să lucrez singur la foarfeca de tablă.

— Uite-l și pe tovarășul Vlad. Vlade, dă-te aproape! Și tu lucrezi aici?

— Dar unde crezi? De aici am plecat acum trei ani...

— Spuneai că ai lucrat la „23 August", la București...

— Am lucrat într-adevăr mai întîi la „23 August", dar în 1951 am fost trimis la „Steagul Roșu" să demonstrez muncitorilor de la vagonaj, nituirea rapidă. Mi-a plăcut atît de mult uzina, colectivul, că n-am mai plecat. Am rămas aici pînă în 1953, cînd am fost scos din producție.

— Și cum merge?

— Mi-am pierdut ceva din dexteritate, dar în cîteva săptămîni, cred că o să mă pot întrece din nou cu cei mai buni nituitori.

★

De cîteva zile la uzinele „Steagul Roșu", din Orașul Stalin, „Serviciul personalului" este asaltat de cei care au primit repartizări de intrare în producție. Se prezintă aici, ca de altfel la toate întreprinderile și instituțiile din țară, cadre de la M.A.I. devenite disponibile în urma Hotărîrii Consiliului de Miniștri cu privire la reducerea efectivului Ministerului Afacerilor Interne.

Toți cei disponibili au primit repartizări în producție pe baza calificării și a cunoștințelor pe care le au. Mai mult chiar, cei care acum intră în școli de calificare, timp de trei luni vor primi vechiul salariu, iar la plecarea din cadrul M.A.I. au primit prime de asistență socială în funcție de vechimea și gradul avut.

Căpitanul Ștefan Czinjepolski, a venit la uzinele „Steagul Roșu". In urmă cu cîțiva ani, el a fost lăcătuș la „Uzinele de tractoare". La plecarea din cadrul M.A.I. a simțit totuși o strîngere de inimă. Ce să facă? Unde să meargă? Soția sa, care lucrează la C.F.R., i-a spus însă hotărîtă:

— De ce te frămînți? Intri îndărăt în fabrică. Sau ți-e rușine, crezi că nu mai e pentru tine?

Nu, lui Ștefan Czinjepolski nu-i era rușine, dar se gîndea că în patru ani și-a uitat meseria și va trebui s-o ia de la capăt. S-a dus totuși la „Steagul Roșu" și a solicitat un loc de lăcătuș. Aici a aflat însă că uzina are nevoie de strungari, că fabricarea autocamioanelor cere strungari de nădejde. A cerut să meargă în această secție și acum utemistul Ene Ioan îl ajută să cunoască bine „Caruselul" la care lucrează împreună de cîteva zile.

Locotenentul Marin Birin, care lucrează în secția 530, a fost dat pe lîngă cel mai bun lucrător din această secție, tov. Preda Petre. Numai după trei zile, Preda a încredințat noului său tovarăș una din cele două freze la care lucra pînă acum, dar îi îndrumă munca cu atenție. La fel ca toți ceilalți, Marin Birin a fost primit în fabrică cu dragoste de către muncitori și tehnicieni. Tovarășul Gavrilă Sîrbu, șeful secției, Traian Bobeanu, șeful sectorului, utemiștii Ion Giosan, Apetrei C-tin și mulți alții l-au asigurat pe Marin Birin de tot sprijinul lor, pentru ca într-un timp cît mai scurt să devină un membru activ al colectivului care fabrică autocamioane romînești.

S-ar putea vorbi mult și despre alții: Marian Manole, strungar la secția de rulmenți, Sidon Sava de la montaj, Onisie Emanoil, Stan C-tin, Dinescu Eugen și toți ceilalți tineri veniți din cadrul M.A.I., lucrează acum în uzinele „Steagul Roșu". Marin Birin a primit zilele acestea vești și de la Nicolae Popovici, care a plecat la Făgăraș. Nicolae Popovici a intrat tractorist la S.M.T. Făgăraș și peste cîteva zile va porni în bătălia recoltei.

Plecînd să lucreze nemijlocit în producție, ei se străduiesc să-și însușească repede cunoștințele necesare pentru a deveni cît mai folositori patriei. Trebuie spus însă că mai sînt unii — din fericire puțini — care refuză repartițiile primite, care doresc să ocupe neapărat posturi administrative, în timp ce sînt așteptați în fabrici, uzine, G. A. S.-uri și S.M.T.-uri.

Cei care au început de acum munca au și început să-și creeze gînduri de viitor. Ștefan Czinjepolski, ca orice tînăr, își are visurile sale:

— In doi ani vreau să trec toate cele trei grade ale școlii de calificare, pentru că doresc ca peste cîțiva ani să devin maistru...

Visul său este pe deplin realizabil; și poate chiar mai curînd.

GH. ANGELESCU

In portul Constanța

In fiecare zi la orizont apare un vas. La început se vede un fum subțire, apoi antenele de radio, coșurile, puntea... Vilegiaturiștii fac pronosticuri: o fi vreun cargobot sau tanc petrolifer? Copiii localnicilor, obișnuiții falezei, risipesc cu competență neînțelegerile: „este un cargo, precis. Se cunoaște după fum..."

In fiecare zi, în rada portului Constanța aruncă ancora vase de diferite feluri, din cele mai îndepărtate colțuri ale lumii. Iată vasul acesta din fotografie — „Troysburg" din Bremen descarcă zahăr din Anglia. „Marian Buczek" din Gdansk, sub pavilion polonez, a adus din China pentru noi mărfuri ca: minereu de fier, cauciuc natural, arahide, compoziție pentru lagăre etc. „Umram" din Istambul, „Ares" și „Plehanov" descarcă fosfați pentru Cehoslovacia. „Mangalia" a adus din Turcia valomeie (tananți) necesari industriei noastre ușoare. Tot pentru industria noastră, „Skogaland" sub pavilion suedez își descarcă încărcătura sa de piei și chebrachio adusă tocmai din Argentina. Vasele „Counas" din Famagusta și „Căpitan Stratis" din Pireu au adus, primul tărîțe pentru Cehoslovacia, iar al doilea fasole soia. Macaralele uriașe încarcă în vase străine produse romînești pentru export. Astfel „Gentilman" din Napoli încarcă cherestea, „Friedrich Engels" — mărfuri generale și exponate pentru tîrgul internațional de la Damasc, „Wismar" din Rostok încarcă cereale pentru R.D.G. La dana petroliferă, tancurile „Gaton" din Israel, „Kalmia" și „Thorbjörb" sub pavilion norvegian încarcă petrol pentru diferite țări ce se găsesc în relații comerciale cu țara noastră.

Prin importantul port de pe malul Mării Negre, economia țării respiră puternic. Pe piața internă apar mărfuri de care avem nevoie, în schimbul produselor romînești atît de prețuite și căutate peste hotare.

Fototext: **G. PETRE**



Inceputul...

Satul Braniștea e așezat în apropierea centrului raional. Faptul acesta m-a dus în ispită și într-o zi am pornit-o fluierînd pe șoseaua spartă de tractoare și uitată așa de sfatul popular comunal; lucru care nu mi-a fost de loc cu folos căci pe la jumătatea drumului s-a dezlănțuit ploaia care se pregătea din zori. Am îndurat-o scrîșnind căci pe șoseaua aceea, vă jur cu mîna pe inimă, și ogarii riscă să-și rupă picioarele dacă îndrăznesc cumva s-o ia la fugă.

Cînd am ajuns în Braniștea, după un ceas de chin, semănam cu unul care-a trecut prin două gîrle. Tovarășul Toma, instructor al comitetului raional U.T.M. Titu, omul cu care împărțisem aceeași soartă pe drum, mai găsea totuși puterea să filozofeze:

— Asta s-a întîmplat tovarășe fiindcă regiunea nu se orientează...

L-am privit perplex.

— Păi, da, urmă el, dacă ne-ar fi dat bicicletele pe care-am amețit cerîndu-i-le, n-am fi pățit noi asta.

Apoi întorcîndu-se către Ilie Banu, secretarul organizației de bază U.T.M. din sat:

— Tu, măi frate, n-ai putea să scoți tinerii să pule piatră pe șosea?

Ilie Banu, îl măsură printre pleoape și-i răspunse într-o doară:

— Bine, o s-o netezim... Poate așa o să dați mai des pe la noi.

Ilie Banu e de-acuma om în toată firea, și-a făcut armata și se gîndește că la toamnă, după ce se culeg viile, trebuie să se însoare. Pînă atunci nu poate chiar dacă fata care-l așteaptă de mult se uită la el, uneori, puțin neîncrezătoare. O să vadă singură pînă la urmă că n-a avut dreptate.

Ilie Banu s-a întors din armată iarna trecută. Căminul cultural din sat ședea cu ușile zăvorîte și nu se deschidea decît duminica seara cînd se făceau petreceri cu lăutari, care se sfîrșeau mai totdeauna cu bătăi. Ilie, de felul lui, e liniștit, nu-i place gîlceava și nu se amestecă, cu toate că uneori îl sîcîia pe inimă s-o facă. Utemiștii, la puțin timp după venirea lui, îl aleseseră secretar așa că lunea totdeauna era chemat la raion să dea socoteală pentru zurbagiii din sat cărora nu se pricepea să le pună frîu. Intîi s-a înfuriat pentru că nu vedea de ce trebuie să răspundă el de toate lucrurile astea, pe urmă s-a mai domolit și a început să stea de vorbă cu unii și cu alții încercînd să-i facă mai înțelegători. Degeaba, flăcăii o țineau una și bună zicînd că de cînd e lumea lume nu s-a aflat petrecere fără bătaie.

Ilie Banu, dacă-a văzut că n-o poate scoate la capăt, s-a dus la organizația de partid să-și spună durerea.

— Apoi secretarule, strînge-i și fă o echipă artistică, i-au zis tovarășii după ce l-au ascultat.

Ilie a amuțit: cu cine să facă o echipă artistică?

— Uite, Neculai Catrina o să te ajute că știe să cînte din fluier și din muzicuță.

— Bine, a rostit Ilie, dar asta-i treaba directorului căminului cultural. Și la noi, mi se pare, nici nu există așa ceva.

— Tovarășul Constantin Cojocaru a fost numit director. Du-te la el și sfătuiți-vă cum și ce trebuie să faceți.

Ilie Banu a ieșit afară bulmăcit. In aceeași zi s-a dus la educatoarea de la grădinița sezonieră, la instructoarea superioară de pionieri și le-a convocat într-o ședință în sala căminului, friguroasă, cu ferestrele înghețate bocnă.

Ședința a avut un singur punct pe ordinea de zi: formarea echipei artistice. Neculai Catrina, omul pe care-l dăduse organizația de partid să-l ajute pe secretarul U.T.M.-ului, a fost numit șeful secției de instrumentiști și el, ca să confirme încrederea ce i s-a acordat, a scos pe loc muzicuța și-a cîntat vreme de-o jumătate de ceas acompaniat de ceilalți, fiecare cum se pricepea. Auzindu-i, flăcăii strînși la podișcă au venit cu toții în sala căminului. Ilie i-a poftit pe scaune și le-a vorbit despre treaba pe care erau hotărîți s-o înceapă. Prietenii lui l-au încuviințat, ceilalți și-au înfundat căciulile pe ceafă și-au pornit-o în dorul lelii prin sat.

A doua seară la căminul cultural s-au strîns aproape douăzeci de inși. Printre ei nu se aflau decît două fete: educatoarea și instructoarea de pionieri.

Ilie s-a urcat pe scenă și-a cerut să se facă liniște.

— Tovarăși, le-a zis flăcăilor, așa nu putem să mergem mai departe... Nici corul și nici dansurile nu le putem începe dacă n-avem și fete. Eu zic să mergem în sat să chemăm și fetele. Asta chiar acum.

Fetele s-au lăsat mai greu înduplecate, unele fiindcă nu le dădeau voie părinții, altele fiindcă nu se-ndurau seara să plece de la clăcile vecinilor unde sporovăiau pînă tîrziu, în noapte. Intr-o săptămînă încheiată n-a fost cu putință să aducă decît vreo două-trei, pe acelea care ședeau în apropierea căminului cultural. Neculai Catrina și Ilie Banu vedeau că s-au prins într-o treabă a naibii de încurcată și nu știau cu ce obraz au să iasă pînă la urmă. Constantin Cojocaru, directorul, alerga peste tot, dar fără prea mult folos, fiindcă nu găsea înțelegere decît la flăcăi.

Și într-o seară s-au gîndit să facă o șezătoare. Neculai Catrina și-a pus nevasta să cheme vecinele, și-a luat copiii în brațe și-au plecat la cămin. Ilie Banu avusese grijă să facă focul în sală și oamenii încet, încet s-au adunat și s-au apucat la vorbă. Și-au făcut apariția și doi lăutari tocmiți din vreme. Fetele s-au prins la joc și directorul i-a ales pe cei care i s-au părut potriviți să fie în echipa de dansuri.

Ilie Banu putea de-acuma să răsufle mai ușurat: treburile mergeau binișor. Dar iată că într-o bună zi, Gheorghe Cojubeanu, un flăcău din cor, împreună cu un prieten al lui au iscat gîlceavă altuia care, mai puțin îndemînatic la vorbă, le-a răspuns cu pumnii. Pînă să se repeadă ceilalți să-i despartă, erau de-acum încăierați.

Ilie Banu s-a gîndit că trebuie să-i lecuiască și i-a poftit afară:

— De-acum înainte n-aveți ce căuta aici.

— Vezi să nu spargem ușa cu tine, i-au răspuns ei. Dacă avem chef o să stăm, dacă nu, nu, așa că să faci bine și să-ți ții gura.

Ilie a simțit că se înfierbîntă, a pășit întins spre ei și le-a făcut semn cu mîna: afară! Flăcăii s-au foit mînioși, apoi au plecat bombănind, hotărîți să-i plătească așa cum se cuvine. A doua seară, Ilie i-a găsit rezemînd pereții căminului și-a trecut pe lîngă ei nepăsător, fără să le arunce o privire. Nu-i era frică de ei, chiar dacă erau trei.

Flăcăii nici nu veniseră cu gînd de bătaie: prinseseră dragoste de cor și-acuma le era urît să stea deoparte.

Gheorghe i-a tăiat calea secretarului și i-a zis:

— Haide, mă, lasă-ne. Am făcut o prostie și tu gata, ne dai brînci afară. Cum ne vine nouă adică? Toți prietenii sînt înăuntru și noi stăm aici. Hai dă-ne drumul.

— Bine, le-a răspuns Ilie dacă sînteți așa puternici o să jucați în echipa de fotbal... La sfîrșitul lunii încep antrenamentele... In cor însă nu se știe dacă o să vă mai primim.

Cei trei au plecat amărîți și-n seara următoare au poposit iarăși sub geamuri... Acum, în Braniștea, echipa artistică a căminului cultural numără aproape o sută de persoane.

Ilie Banu însă tot nu-și află liniștea: se gîndește cum să organizeze o zi de odihnă model.

FANUȘ NEAGU

Ziua filatoarelor

Alăturîndu-se inițiativei colectivului uzinelor „23 August" din București, în legătură cu aplicarea celor mai bune metode de lucru, muncitorii întreprinderii „Victoria" din Cisnădie, raionul Sibiu, au organizat diferite zile pe profesii ca: „Ziua filatoarelor", „Ziua țesătorului", „Ziua maistrului" și altele.

Cu ocazia acestor zile, în diferite consfătuiri de producție ale muncitorilor de aceeași profesie, s-au scos în evidență metodele înaintate ce trebuie aplicate cît și toate condițiile de muncă ce trebuie respectate în vederea obținerii unor realizări cît mai mari.

Astfel, în consfătuirea filatoarelor, tînăra Marianne Herbert, fruntașă în producție de cîțiva ani, în prezent cea mai bună filatoare din întreprindere, a explicat tovarășelor de muncă metodele aplicate de ea pentru a da cît mai multe kilograme de fire de cea mai bună calitate peste plan și un procent de deșeuri și rebuturi cît mai redus.

Marianne Herbert a arătat printre altele că, în acest scop, ea vine cu 10-15 minute mai devreme la lucru pentru a-și putea organiza locul de muncă în vederea folosirii la maximum a celor 480 minute de lucru, unge fusele selfactorului de două ori în fiecare schimb și execută cît mai corect toate operațiile la toarcerea firului (ca: legarea firului din mers, schimbarea valului de pretort etc.). Ea păstrează, totodată, o perfectă curățenie la mașină și în jurul ei.

Organizarea acestor consfătuiri pe profesii a dat roade frumoase. Calificarea muncitorilor a crescut și totodată s-au obținut succese însemnate în îndeplinirea planului.

Tovarășa Ecaterina Krafft, de pildă, a realizat în luna mai planul în proporție de 114 la sută, obținînd un indice de calitate 10, dînd peste plan 176 kg. fire pentru 145 m. stofă costum bărbătesc. De asemenea, tînăra Ilse Wilk a realizat planul în proporție de 110 la sută, cu un indice de calitate 10, dînd peste plan 210 kg. fire pentru pături în carouri.

După cum se vede „Ziua filatoarelor" a dat roade frumoase.

Corespondent
INGEBORG FLEISCHER

De peste HOTARE

Deschiderea sesiunii Sovietului Suprem al U.R.S.S.

MOSCOVA 11 (Agerpres). TASS transmite: După cum s-a mai anunţat, la 11 iulie în Marele Palat al Kremlinului au început lucrările celei de a 5-a sesiuni a Sovietului Suprem al U.R.S.S. a celei de a 4-a legislaturi.

La ora 10 dimineaţa s-a deschis prima şedinţă a Sovietului Uniunii.

★

MOSCOVA 11 (Agerpres). — TASS transmite: La 11 iulie, ora 13, în marele palat al Kremlinului s-a deschis şedinţa Sovietului Naţionalităţilor. Deputaţii au aprobat raportul Comisiei de revizie care a anunţat completarea a două locuri vacante prin alegerea ca deputaţi a lui T. N. Lazarian şi I. I. Senchin.

La şedinţele Sovietului Uniunii şi Sovietului Naţionalităţilor a fost aprobată în unanimitate, următoarea ordine de zi a sesiunii Sovietului Suprem al U.R.S.S.:

Proiectul de lege cu privire la pensiile de stat;

Cererea Sovietului Suprem al R.S.S. Carelo-Fine cu privire la transformarea R.S.S. Carelo-Fine în R.A.S.S. Carelă şi la includerea ei în R.S.F.S.R.;

Mesajul Sovietului Suprem al U.R.S.S. către parlamentele celorlalte ţări în problema dezarmării;

Declaraţia Sovietului Suprem al U.R.S.S. în legătură cu mesajul parlamentului japonez în problema interzicerii armei nucleare şi a încetării experimentării ei.

Aprobarea decretelor Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.

★

MOSCOVA 11 (Agerpres). — TASS transmite: La 11 iulie, ora 16, în marele palat al Kremlinului s-a deschis şedinţa comună a Sovietului Uniunii şi Sovietului Naţionalităţilor.

La şedinţă asistă numeroşi oaspeţi — muncitori şi muncitoare de la întreprinderile din Moscova, reprezentanţi ai colhozurilor din apropierea Moscovei, oameni de ştiinţă, literatură şi artă. Lojile corpului diplomatic şi ale presei sînt pline.

Locul la masa preşedintelui este ocupat de A. P. Volkov, preşedintele Sovietului Uniunii, V. T. Laţis, preşedintele Sovietului Naţionalităţilor, A. A. Lebedev, V. P. Mjavanadze, Z. S. Omarova, N. E. Avhimovici, P. T. Komarov, M. Sultanova, P. G. Ticina, vicepreşedinţi ai camerelor.

In lojile guvernamentale se află N. A. Bulganin, N. S. Hruşciov, L. M. Kaganovici, A. I. Kiricenko, G. M. Malenkov, V. M. Molotov, M. G. Pervuhin, K. E. Voroşilov, G. K. Jukov, L. I. Brejnev, D. T. Şepilov, A. B. Aristov, N. I. Beliaev, P. N. Pospelov.

Deschizînd şedinţa, preşedintele A. P. Volkov a comunicat că în sală se află şahinşahul Iranului, Mohammed Reza Pahlevi, şahinşaha Soraya şi persoanele care îi însoţesc, precum şi mareşalul Kim Ir Sen, preşedintele Cabinetului de Miniştri al Republicii Populare Democrate Coreene, împreună cu membrii delegaţiei guvernamentale.

A. P. Volkov a salutat pe oaspeţi în numele celor prezenţi. In sală răsună aplauze prelungite.

In şedinţa comună a celor două Camere ale Sovietului Suprem ale U.R.S.S., N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. a prezentat un raport asupra proiectului de lege cu privire la pensiile de stat. Raportul lui N. A. Bulganin a fost subliniat în repetate rînduri de aplauze prelungite.

Discuţiile pe marginea raportului vor începe la 12 iulie în cadrul şedinţelor separate ale Sovietului Naţionalităţilor şi Sovietului Uniunii.

Raportul lui N. A. Bulganin cu privire la proiectul de lege a pensiilor de stat

MOSCOVA 11 (Agerpres). — TASS transmite: La 11 iulie 1956, N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. a prezentat la cea de a cincea sesiune a Sovietului Suprem al U.R.S.S. raportul cu privire la proiectul de lege a pensiilor de stat.

La începutul raportului, N. A. Bulganin a subliniat că proiectul de lege cu privire la pensiile de stat care prevede îmbunătăţirea radicală a situaţiei pensiilor în Uniunea Sovietică, oglindeşte creşterea puterii economice a ţării sovietice şi este o expresie grăitoare a grijii permanente a partidului comunist şi guvernului sovietic pentru binele poporului.

Clasa muncitoare, ţărănimea colhoznică, intelectualitatea sovietică au adoptat hotărîrile Congresului al XX-lea al partidului ca o cauză vitală a lor. Transpunînd în viaţă aceste hotărîri, poporul sovietic, sub conducerea partidului comunist, obţine noi succese în toate domeniile vieţii politice, economice şi culturale.

In ciuda primăverii care a întîrziat anul acesta, însămînţările de primăvară au fost efectuate cu succes. Anul acesta suprafeţele însămînţate cu culturi de toamnă şi primăvară se întind pe mai mult de 194.000.000 hectare, adică sînt cu 37.000.000 de hectare mai mari decît în 1953.

Au fost valorificate 33.000.000 de hectare în loc de 28.000.000-30.000.000 de hectare cît prevăzuse planul.

Judecînd după situaţia semănăturilor este de aşteptat anul acesta o recoltă bună la toate culturile agricole.

In domeniul dezvoltării creşterii animalelor s-au înregistrat de asemenea succese simţitoare. Creşte numărul vitelor productive. Colhozurile şi sovhozurile dau ţării tot mai multă carne, lapte şi alte produse animaliere.

In perioada care a trecut după Congresul al XX-lea în ţară s-au înfăptuit o serie de măsuri importante îndreptate spre îmbunătăţirea condiţiilor de muncă şi de trai ale poporului sovietic.

Se dezvoltă cu succes, a subliniat N. A. Bulganin, treburile noastre internaţionale. Principala preocupare a partidului comunist şi a guvernului sovietic în domeniul politicii externe este lupta pentru pacea şi securitatea popoarelor, pentru stabilirea prieteniei şi colaborării între toate statele.

Succesele obţinute în dezvoltarea economiei socialiste, a spus raportorul, permit ca în prezent să se facă un nou şi important pas pe calea ridicării continue a bunăstării poporului, adoptîndu-se legea cu privire la pensiile de stat.

In Uniunea Sovietică asigurarea cu pensii se bazează pe sistemul larg al asigurărilor sociale de stat, care cuprinde pe toţi muncitorii şi funcţionarii.

In 1955, veniturile bugetului asigurărilor sociale s-au cifrat la 26.500.000.000 de ruble faţă de 8.600.000.000 de ruble în 1940. Dar în decursul anilor, multe prevederi ale legislaţiei pensiilor s-au învechit şi s-au dovedit a fi depăşite. Astfel, în anii războiului şi după război s-a creat o mare discrepanţă între nivelul pensiei şi nivelul atins de salariu. Aceasta s-a întîmplat deoarece majoritatea normelor în vigoare în domeniul pensiilor au fost stabilite încă la începutul deceniului al patrulea, iar de atunci salariul muncitorilor şi funcţionarilor a crescut considerabil.

Potrivit proiectului noii legi, în baza unor norme generale mărimea pensiilor de bătrîneţe plătite pensionarilor care nu lucrează, este sporită de două ori, iar mărimea pensiilor de invaliditate este sporită de peste două ori. La unele grupuri de pensionari însă, pensiile sînt mărite de 2,5—3 ori. La stabilirea dreptului la pensie o mare însemnătate se acordă vechimii în cîmpul muncii.

In proiectul de lege se înfăptuieşte cu consecvenţă principiul potrivit căruia, muncitorilor şi funcţionarilor ocupaţi în munci cu condiţii grele de lucru li se acordă avantaje la pensionare.

Dacă se ţine seama de faptul că în baza noii legi, la pensionare muncitorii şi funcţionarii vor căpăta, de regulă, pensii reprezentînd între 50—100 la sută din salariul lor anterior, ceea ce nu există în nicio ţară capitalistă, dacă se ţine seama de faptul că se acordă pensii pentru toate felurile de pierdere a capacităţii de muncă şi fără nici un fel de reţineri din salariile muncitorilor şi funcţionarilor, trebuie să se recunoască că proiectul de lege rezolvă sarcini importante în ce priveşte asigurarea materială de stat la bătrîneţe şi în caz de invaliditate. Tocmai de aceea el a fost aprobat în unanimitate de cele mai largi cercuri ale poporului nostru.

Se propune ca pensiile de bătrîneţe să fie acordate bărbaţilor la vîrsta de 60 ani şi la o vechime în cîmpul muncii de cel puţin 25 de ani, iar femeilor la vîrsta de 55 de ani şi la o vechime în cîmpul muncii de cel puţin 20 de ani. Se prevede să se acorde pensii de bătrîneţe în condiţii avantajoase persoanelor ocupate la muncile în subteran, în munci cu condiţii dăunătoare de lucru şi în ateliere cu temperaturi ridicate. Se propune ca mărimea pensiilor de bătrîneţe să fie sporită după cum urmează: la un salariu pînă la 350 ruble pe lună, pensia de bătrîneţe se fixează la 100 la sută din salariu, dar nu va fi sub 300 de ruble; la un salariu de 350-500 ruble, pensia va fi fixată în proporţie de 85 la sută din salariu, dar nu sub 350 de ruble; la un salariu de 500-600 de ruble, pensia va reprezenta 75 la sută din salariu, dar nu va fi sub 425 de ruble; la un salariu de 600-800 de ruble, pensia va reprezenta 65 la sută din salariu, dar nu va fi sub 450 de ruble; la un salariu de 800-1000 de ruble pensia va reprezenta 55 la sută din salariu, dar nu va fi sub 520 de ruble; muncitorii şi funcţionarii care au un salariu de peste 1000 de ruble vor primi pensii în proporţie de 50 la sută din salariu, dar nu sub 550 de ruble.

Pentru muncitorii şi funcţionarii care au o mare vechime neîntreruptă în cîmpul muncii, precum şi pentru pensionarii care nu lucrează şi care întreţin membri de familie inapţi de muncă, se stabilesc adaosuri suplimentare la pensii.

Se propune sporirea mărimii pensiilor de invaliditate şi lichidarea unor reguli învechite la fixarea acestei categorii de pensii.

Se sporeşte considerabil pensia acordată la moartea susţinătorului familiei, pensie la care au drept membrii inapţi de muncă ai familiei muncitorului, funcţionarului sau pensionarului decedat, care au fost întreţinuţi de acesta.

Se prevede îmbunătăţirea pensionării militarilor de grade inferioare — soldaţi, sergenţi şi cartnici — în termen, şi a familiilor lor.

In ultima parte a raportului său N. A. Bulganin a declarat:

Adoptarea acestei legi de către Sovietul Suprem al U.R.S.S. va contribui la avîntul iniţiativei creatoare a oamenilor sovietici, la strîngerea continuă a rîndurilor lor în jurul Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

Linia Partidului se bucură în rîndurile poporului sovietic de aprobare şi sprijin deplin. Insufleţit de hotărîrile istorice ale Congresului al XX-lea, sub conducerea scumpului său partid comunist, poporul sovietic păşeşte cu fermitate şi încredere înainte pe calea leninistă, pe calea construirii comunismului.

Raportul tovarăşului Ţedenbal cu prilejul celei de a 35-a aniversări a revoluţiei populare mongole

ULAN-BATOR 11 (Agerpres). TASS transmite: La 10 iulie poporul mongol a sărbătorit cea de a 35-a aniversare a revoluţiei populare mongole, în urma căreia în Mongolia a fost doborîtă puterea înrobitorilor străini şi a feudalilor interni şi a fost instaurată orînduirea democrat-populară.

La 10 iulie la Ulan Bator a avut loc o şedinţă festivă la care au participat reprezentanţi ai oamenilor muncii, oameni de stat, activişti de partid şi fruntaşi ai vieţii politice, participanţi la revoluţia populară din 1921, membri ai corpului diplomatic.

Raportul cu privire la cea de a 35-a aniversare a revoluţiei populare mongole a fost prezentat de I. Ţedenbal, preşedintele Consiliului de Miniştri al R.P. Mongole.

Revoluţia populară mongolă, a declarat Ţedenbal, a repurtat victoria datorită ajutorului frăţesc al clasei muncitoare ruse, care, în fruntea oamenilor muncii din Rusia, sub conducerea partidului comunist, a fost prima care a sfărîmat lanţurile imperialismului şi a deschis o eră nouă în istoria lumii.

Invăţătura leninistă despre calea necapitalistă de dezvoltare a devenit linia generală a partidului nostru, steaua călăuzitoare a poporului mongol în construirea vieţii noi, a repurtat şi repurtează noi şi noi victorii, demonstrînd în mod grăitor profunda sa viabilitate şi justeţe.

Caracterizînd succesele poporului mongol în construirea vieţii noi, raportorul a citat exemple grăitoare care dovedesc că orînduirea populară a trezit în masele populare cele mai largi o energie creatoare nemaiîntîlnită. Unul din factorii hotărîtori ai avîntului forţelor de producţie ale republicii au fost crearea şi dezvoltarea industriei naţionale proprii şi a mijloacelor moderne de transport.

Politica partidului şi guvernului îndreptată spre dezvoltarea ţării pe calea necapitalistă, a declarat Ţedenbal, a repurtat o victorie deplină. Ţara noastră a trecut la construirea bazelor socialismului. In prezent, formaţiunea economică socialistă este dominantă în mod absolut în domeniul industriei de stat, al transportului mecanizat, finanţelor şi creditului, în comerţul exterior şi în comerţul interior cu ridicata.

In ţară a început transformarea socialistă a agriculturii, fapt pe care partidul şi guvernul îl consideră ca fiind principala sarcină a ţării în perioada actuală. Numărul uniunilor agricole a sporit în acest an de peste două ori faţă de anul trecut. Din acestea fac parte 15 la sută din totalul gospodăriilor individuale.

Experienţa şi succesele poporului mongol, care au o mare însemnătate istorică, dovedesc în mod grăitor că popoarele eliberate din lanţurile înrobitoare ale colonialismului şi feudalismului, indiferent de nivelul înapoiat de dezvoltare socială la care s-ar găsi, se pot ridica şi se ridică la o creaţie istorică independentă, pot construi şi construiesc o viaţă nouă, însuşindu-şi în mod activ cultura înaintată.

Referindu-se la cele mai importante evenimente care au avut loc în viaţa internaţională după Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie, Ţedenbal a subliniat că cel mai important dintre acestea a fost victoria istorico-mondială a revoluţiei chineze. In prezent, Republica Populară Mongolă, aflîndu-se între cei doi mari vecini şi prieteni—U.R.S.S. şi R.P. Chineză — are cea mai favorabilă posibilitate de a-şi îndrepta toate eforturile spre construcţia paşnică, întărind neîncetat prin toate mijloacele colaborarea cu toate ţările prietene.

Ca stat iubitor de pace, Republica Populară Mongolă este profund interesată în menţinerea şi întărirea păcii şi securităţii popoarelor şi sprijină întrutotul cele cinci principii ale coexistenţei paşnice formulate de R.P. Chineză şi India şi aprobate de conferinţa de la Bandung, luptă pentru crearea securităţii colective în Asia.

In legătură cu aceasta, raportorul a subliniat că în ultima perioadă evenimentul cel mai important pentru Mongolia l-a constituit stabilirea de relaţii diplomatice cu Republica India.

In încheiere, raportorul a subliniat că în prezent sarcina poporului mongol constă în a ceea ca, consolidînd cele realizate, să obţină noi şi noi victorii, să înveţe cu şi mai mare perseverenţă de la poporul sovietic, de la popoarele frăţeşti ale ţărilor de democraţie populară, să-şi construiască o viaţă nouă.

In cadrul şedinţei festive a mai luat cuvîntul P. G. Moskatov, precum şi conducătorii celorlalte delegaţii participante la sărbătoarea poporului mongol.

Un dar al guvernului sovietic către preşedintele Tito

BELGRAD 11 (Agerpres). — TASS transmite: La 10 iulie a avut loc pe aerodromul din Batainiţ, în apropiere de Belgrad solemnitatea remiterii către preşedintele R.P.F. Iugoslavia, Iosip Broz-Tito, a unui avion „IL-14" — dar al guvernului Uniunii Sovietice.

Iosip Broz-Tito, preşedintele R.P.F. Iugoslavia, a sosit la aerodrom pentru a lua în primire avionul. Au fost de faţă Lazar Kolişevski, secretar al C.C. al Uniunii Comuniştilor din Macedonia şi preşedintele Skupşcinei Populare a Macedoniei, Blajo Iovanovici, secretar al C.C. al Uniunii Comuniştilor din Muntenegru, şi preşedintele Skupşcinei Populare a Muntenegrului şi alţi oameni de stat iugoslavi.

Avionul a fost remis preşedintelui de N. P. Firiubin, ambasadorul U.R.S.S. în Iugoslavia.

Vă rog să consideraţi acest dar al guvernului sovietic, a spus N. P. Firiubin, drept mărturie a respectului profund faţă de popoarele Iugoslaviei şi faţă de dv. personal — om de stat eminent al Iugoslaviei.

Luînd în primire avionul, preşedintele Tito a declarat:

Tovarăşe ambasador al Uniunii Sovietice, sînt foarte mişcat de acest dar minunat al guvernului dv. Vă rog să transmiteţi guvernului sovietic şi Prezidiului Sovietului Suprem profunde mulţumiri pentru acest dar — mărturie a prieteniei noastre.

Convorbirea delegaţiei P. C. I. cu reprezentanţi ai P. C. U. S.

MOSCOVA 11 (Agerpres) — TASS transmite: Recent a sosit la Moscova o delegaţie a Partidului Comunist Italian formată din Gian Carlo Pajetta, membru al secretariatului C.C. al P.C. Italian, Celeste Negarville şi Giacomo Pelegrini, membri ai conducerii Partidului Comunist Italian.

La 11 iulie, N. S. Hruşciov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S., P. N. Pospelov, secretar al C.C. al P.C.U.S. şi B. N. Ponomariov, membru al C.C. al P.C.U.S. au primit delegaţia Partidului Comunist Italian cu care au avut o îndelungată convorbire prietenească. A avut loc un schimb de păreri despre politica celor două partide, despre situaţia şi problemele actuale ale mişcării muncitoreşti.

Convorbirea s-a desfăşurat într-o atmosferă cordială, în spiritul unei sincere prietenii şi unei încrederi reciproce între cele două partide frăţeşti.

Nota guvernului sovietic adresată guvernului S. U. A.

MOSCOVA 11 (Agerpres). — TASS transmite Nota adresată de guvernul sovietic guvernului S.U.A.:

La 10 iulie G. N. Zarubin, ambasadorul U.R.S.S. în S.U.A. l-a vizitat pe dl. J. F. Dulles, secretar de stat al S.U.A., şi i-a înmînat următoarea Notă a guvernului sovietic în problema violării spaţiului aerian al Uniunii Sovietice de către avioane militare americane:

Ambasada Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste îşi exprimă respectul său faţă de Departamentul de stat al Statelor Unite ale Americii, şi din însărcinarea guvernului sovietic are onoarea să declare următoarele:

Potrivit unor date stabilite exact, la 4 iulie a.c., ora 8,18 (ora Moscovei) un bombardier bimotor mijlociu al forţelor militare aeriene ale S.U.A. a apărut dinspre partea zonei americane de ocupaţie din Germania occidentală, a străbătut teritoriul Republicii Democrate Germane şi la ora 9,35 a pătruns dinspre Republica Populară Polonă în spaţiul aerian al Uniunii Sovietice în regiunea Grodno.

Avionul care a violat spaţiul aerian al Uniunii Sovietice a zburat pe itinerariul Minsk, Vilnius, Kaunas şi Kaliningrad, pătrunzînd pe teritoriul U.R.S.S. pe o adîncime pînă la 320 km. şi zburînd deasupra lui timp de o oră şi 32 minute.

La 5 iulie a.c., ora 7,41, ora Moscovei, un bombardier bimotor mijlociu al forţelor militare aeriene ale S.U.A. a apărut dinspre partea zonei americane de ocupaţie din Germania occidentală, a străbătut teritoriul Republicii Democrate Germane şi la ora 8,54 a pătruns dinspre partea Republicii Populare Polone în spaţiul aerian al Uniunii Sovietice în regiunea Brest. Avionul care a violat spaţiul aerian al U.R.S.S. a zburat pe ruta Brest, Pinsk, Baranovici, Kaunas şi Kaliningrad, a pătruns pe teritoriul Uniunii Sovietice pe o adîncime de 150 km. şi a zburat deasupra lui timp de o oră şi 20 minute.

In aceeaşi zi un alt bombardier bimotor al forţelor militare aeriene ale S.U.A. a pătruns în spaţiul aerian al U.R.S.S. pe o adîncime considerabilă.

La 9 iulie alte avioane ale S.U.A. au pătruns în spaţiul aerian al U.R.S.S.

Menţionatele cazuri de violare a spaţiului aerian al Uniunii Sovietice de către avioanele americane nu pot fi calificate altfel decît ca premeditate şi săvîrşite în scopuri de spionaj.

Trebuie subliniat că aceste cazuri de violare grosolană a spaţiului aerian al U.R.S.S. au avut loc în condiţii cînd în urma eforturilor Uniunii Sovietice şi altor state iubitoare de pace s-a ajuns la o anumită slăbire a încordării internaţionale, se îmbunătăţesc relaţiile dintre state, creşte încrederea dintre ele. Această dezvoltare a evenimentelor internaţionale se bucură de aprobarea deplină din partea popoarelor tuturor ţărilor vital interesate în întărirea păcii.

Nu putem însă să nu vedem că într-o serie de ţări cercurile reacţionare ostile cauzei păcii sînt îngrijorate de slăbirea încordării internaţionale. Aceste cercuri încearcă pe toate căile să împiedice îmbunătăţirea continuă a relaţiilor dintre state şi stabilirea încrederii între ele. Printre astfel de încercări face parte şi susmenţionata violare grosolană de către avioanele aparţinînd forţelor militare aeriene americane a spaţiului aerian al Uniunii Sovietice, stat care promovează cu consecvenţă politica întăririi păcii şi lărgirii colaborării active cu toate ţările inclusiv cu Statele Unite ale Americii.

In legătură cu aceasta trebuie remarcat faptul că menţionatele cazuri de violare a spaţiului aerian al Uniunii Sovietice de către avioane americane au coincis cu vizita generalului Twining, şeful statului major al forţelor militare aeriene ale S.U.A., în Republica Federală Germană.

Guvernul sovietic protestează cu hotărîre pe lîngă guvernul S.U.A. împotriva violării grosolane a spaţiului aerian al Uniunii Sovietice de către avioane militare americane, considerînd această violare drept o acţiune premeditată a anumitor cercuri din S.U.A. cu scopul de a încorda relaţiile dintre Uniunea Sovietică şi Statele Unite ale Americii.

Atrăgînd atenţia guvernului S.U.A. asupra inadmisibilităţii unor astfel de violări a spaţiului aerian al U.R.S.S. de către avioane americane, guvernul sovietic declară că întreaga răspundere pentru eventualele urmări ale unor astfel de violări revine guvernului S.U.A.

Guvernul sovietic aşteaptă ca guvernul S.U.A. să ia măsuri pentru pedepsirea vinovaţilor de aceste cazuri de violare şi pentru prevenirea unor astfel de cazuri pe viitor.

Succesele agriculturii din R. P. Bulgaria

SOFIA 11 (Agerpres). — A.T.B. transmite: La 6—7 iulie a avut loc o şedinţă comună a Comitetului Central al Partidului Comunist din Bulgaria şi a Consiliului de Miniştri al Bulgariei. Todor Jivkov, prim secretar al C.C. al P.C. din Bulgaria, a prezentat raportul „Cu privire la întărirea şi extinderea continuă a gospodăriilor agricole cooperative de muncă, la sporirea şi ieftinirea producţiei agricole şi la ridicarea cointeresării materiale a G.A.C.M. şi a membrilor ei".

In hotărîrea adoptată pe marginea acestui raport, Comitetul Central al P.C. din Bulgaria şi Consiliul de Miniştri constată că regimul cooperatist din satele Bulgariei a repurtat, sub conducerea partidului şi guvernului, o victorie strălucită. G.A.C.M. reunesc în prezent 77 la sută din gospodăriile ţărăneşti şi 75 la sută din suprafaţa arabilă.

In anul 1955 şi în primele luni ale anului 1956, se subliniază în hotărîre, a început aderarea masivă a noilor membri în G.A.C.M. In această perioadă au fost formate 405 noi cooperative, iar în cooperative au intrat în total 307.000 de noi gospodării cu 9.110.000 decari de pămînt arabil.

Hotărîrea trasează măsurile concrete pentru înlăturarea lipsurilor din dezvoltarea agriculturii. Comitetul Central al P.C. din Bulgaria şi Consiliul de Miniştri subliniază că sarcina cea mai importantă şi imediată este întărirea continuă din punct de vedere organizatoric, economic şi politic a G.A.C.M., asigurarea sporirii neîntrerupte a producţiei agricole. Comitetul Central al P.C. din Bulgaria şi Consiliul de Miniştri consideră că date fiind condiţiile concrete care s-au creat, cooperativizarea agriculturii în ţară poate fi pe deplin terminată în următorii 2—3 ani, respectîndu-se cu stricteţe principiul liberului consimţămînt.

In 24 de ore

MOSCOVA La 10 iulie K. E. Voroşilov, preşedintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. a oferit la Kremlin o recepţie în cinstea majestăţii sale şahinşahul Iranului, Mohammed Reza Pahlevi, şi a majestăţii sale şahinşaha Soraia.

MOSCOVA. La 11 iulie a părăsit Moscova plecînd spre Anglia o delegaţie a Sovietului Suprem al U.R.S.S. în frunte cu E. A. Furţeva, membră a comisiei pentru propuneri legislative a Sovietului Suprem al U.R.S.S.

LONDRA. — La 10 iulie A. Eden, primul ministru al Marii Britanii, l-a primit pe V. V. Maţkevici, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., ministrul Agriculturii al U.R.S.S.

GETTYSBURG. — Buletinul de Ştiri al Casei Albe informează că la 10 iulie senatorul Knowland a declarat presei după o întrevedere a liderilor republicani din Congres cu preşedintele Eisenhower că acesta îşi menţine hotărîrea de a candida din nou în alegerile prezidenţiale din S.U.A.

MOSCOVA. — La 10 iulie, un grup de musulmani din Uniunea Sovietică a plecat cu avionul la Mecca şi Medina.

PEKIN.—La 9 iulie, ansamblul romînesc de cîntece şi dansuri populare „Ciocîrlia" a părăsit oraşul Andun pentru a întreprinde un turneu în R.P.D. Coreeană.

LIMA.—Agenţia France Presse anunţă demisia primului ministru al statului Peru, viceamiralul Roque Saldias. Noul guvern a fost format de generalul de divizie Juan Mendoza.

BELGRAD. — Eduard Kardelj, vicepreşedinte al Vecei Federative Executive, a primit în după amiaza zilei de 10 iulie pe secretarul general al O.N.U., Dag Hammarskjoeld.

PARIS. — Miercuri seara s-au încheiat în Adunarea Naţională Franceză discuţiile cu privire la atitudinea pe care trebuie s-o adopte guvernul în problema Euratomului. Trecîndu-se la vot, Adunarea Naţională a aprobat cu 342 voturi pentru şi 183 contra o moţiune socialistă în favoarea continuării negocierilor asupra constituirii Euratomului.

GETTYSBURG. — Casa Albă a anunţat marţi că în urma demisiei lui Joseph Dodge din funcţia de adjunct-special al preşedintelui Eisenhower pentru problemele de politică economică externă, în locul său a fost numit Clarence Randall.

Acordul cu privire la organizarea Institutului unificat de cercetări nucleare

(Urmare din pag. I-a)

Sediul Institutului — U.R.S.S., regiunea Kalinin.

ARTICOLUL III.

Membrii Institutului unificat de cercetări nucleare sînt statele semnatare ale prezentului acord.

Celelalte state care în viitor vor dori să participe la lucrările Institutului unificat de cercetări nucleare pot anunţa că sînt de acord cu prevederile prezentului acord şi la hotărîrea majorităţii statelor membre ale Institutului vor deveni membri ai Institutului.

ARTICOLUL IV.

Din Institutul unificat de cercetări nucleare fac parte următoarele organizaţii de cercetări ştiinţififce:

a) Laboratorul pentru problemele nucleare înzestrat cu un sincrociclotron pentru obţinerea unor protoni cu o energie de 680 megaelectron-volţi (fostul Institut pentru problemele nucleare al Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S.).

b) Laboratorul de fizică al energiilor înalte înzestrat cu un sincrofazotron calculat pentru obţinerea unor protoni cu o energie de 10.000 megaelectron-volţi (fostul laborator de electrofizică al Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S.).

Institutul mai sus amintit pentru problemele nucleare şi laboratorul de electrofizică al Academiei de ştiinţe a U.R.S.S. se transferă, din ziua intrării în vigoare a prezentului acord, de către guvernul Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, Institutului unificat de cercetări nucleare împreună cu tot utilajul, construcţiile şi clădirile principale, auxiliare şi administrative.

In vederea dezvoltării continue a cercetărilor în domeniul fizicii nucleare în cadrul Institutului unificat se prevede să se construiască:

a) un laborator de fizică teoretică cu o secţie de calcul şi cu maşini electronice de calcul;

b) un laborator de fizică neutronică înzestrat cu un reactor nuclear experimental calculat pentru obţinerea unui fascicol de neutroni de mare densitate;

c) un ciclotron pentru accelerarea ionilor cu mai multe sarcini ai diferitelor elemente şi pentru efectuarea de lucrări experimentale cu aceştia, în cadrul laboratorului pentru probleme nucleare;

d) alte instalaţii şi laboratoare experimentale.

ARTICOLUL V.

Institutul unificat de cercetări nucleare este condus de un director şi de doi directori adjuncţi, aleşi de majoritatea statelor membre ale Institutului din rîndul oamenilor de ştiinţă ai acestor state. Directorul se alege pe termen de trei ani, iar directorii adjuncţi — pe termen de doi ani.

Directorul Institutului este persoana împuternicită să întreţină relaţii cu instituţiile corespunzătoare ale statelor membre ale Institutului în toate problemele privind lucrările Institutului.

Direcţia Institutului unificat de cercetări nucleare este răspunzătoare în faţa guvernelor statelor membre ale Institutului pentru lucrările Institutului şi prezintă dări de seamă periodice în faţa acestora.

Pentru examinarea şi aprobarea planurilor lucrărilor de cercetări ştiinţifice a rezultatelor şi îndeplinirii lor, precum şi a altor probleme referitoare la activitatea ştiinţifică a Institutului, se instituie consiliul ştiinţific al Institutului. Membrii consiliului ştiinţific sînt numiţi de statele membre ale Institutului din rîndul oamenilor de ştiinţă pînă la trei persoane de fiecare stat.

Preşedinte al consiliului ştiinţific este directorul Institutului unificat.

Directorul Institutului numeşte un adjunct al său pentru problemele construcţiilor şi activităţii gospodăreşti a Institutului.

ARTICOLUL VI.

Fiecare stat membru al Institutului unificat de cercetări nucleare va plăti anual cotizaţii în bani pentru întreţinerea Institutului şi pentru construirea în cadrul lui a unor noi obiective pentru cercetări ştiinţifice şi va participa la asigurarea materială a Institutului.

Se stabilesc următoarele cotepărţi de participare a statelor fondatoare ale Institutului la cheltuielile pentru construirea şi întreţinerea Institutului:

Republica Populară Albania	0.05 la sută
Republica Populară Bulgaria	3.6 la sută
Republica Cehoslovacă	5.75 la sută
Republica Populară Chineză	20 la sută
Republica Populară Democrată Coreeană	0.05 la sută
Republica Democrată Germană	6.75 la sută
Republica Populară Mongolă	0.05 la sută
Republica Populară Polonă	6.75 la sută
Republica Populară Romînă	5.75 la sută
Republica Populară Ungară	4 la sută
Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste	47.25 la sută

In cazul în care noi state devin membre ale Institutului şi în cazul în care vreun stat se retrage din Institut tabelul cotelor-părţi de participare la cheltuielile pentru construirea şi întreţinerea Institutului se revizuieşte, şi noul tabel se prezintă spre aprobare guvernelor statelor membre ale Institutului.

Mărimea cotei-părţi de participare a statelor membre ale Institutului nu poate constitui un factor care să influenţeze gradul de participare al vreunui stat membru al Institutului la activitatea ştiinţifică şi la conducerea Institutului.

ARTICOLUL VII.

In vederea aprobării bugetului şi controlării activităţii financiare a Institutului se institue un comitet financiar alcătuit din reprezentanţi ai tuturor statelor membre ale Institutului. Fiecare stat membru al Institutului are un reprezentant în comitetul financiar. Membrii comitetului se numesc de guvernele statelor respective. Şedinţele comitetului financiar sînt prezidate pe rînd de membrii comitetului — reprezentanţi ai tuturor statelor.

ARTICOLUL VIII.

Orice stat membru al Institutului unificat de cercetări nucleare se poate retrage din institut.

Inştiinţările în scris privind retragerea din Institut se adresează de către reprezentanţii împuterniciţi ai guvernului statului membru care doreşte să se retragă din Institut. Ele se adresează directorului Institutului cel tîrziu cu trei luni înaintea încheierii exerciţiului financiar curent.

ARTICOLUL IX.

Institutul unificat de cercetări nucleare poate fi lichidat în urma unei înţelegeri între guvernele tuturor statelor membre ale Institutului.

La lichidarea Institutului, tot utilajul său, construcţiile principale, auxiliare şi administrative trec în proprietatea Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, pe teritoriul căreia se află Institutul. Celorlalte state membre ale Institutului li se plăteşte o compensaţie în bani potrivit cu cotaparte de participare a fiecărui stat la cheltuielile capitale ale întregului Institut.

La lichidarea Institutului, fondurile în numerar, cu excepţia unei părţi care este folosită pentru amortizarea obligaţiilor Institutului, vor fi împărţite între statele membre ale Institutului în momentul lichidării lui, proporţional cu totalul cotizaţiilor în bani plătite de aceste state în perioada participării lor la lucrările Institutului.

ARTICOLUL X.

Prezentul acord va intra în vigoare în momentul semnării lui de către toate statele membre ale Institutului. Pentru orice stat care va adera ulterior, acordul va intra în vigoare în momentul adoptării hotărîrii cu privire la admiterea lui ca membru al Institutului conform prevederilor articolului III din acord.

Prezentul acord a fost semnat la Moscova la 26 martie 1956.

Acordul a fost întocmit într-un singur exemplar în limba rusă. Copiile legalizate ale acordului vor fi împărţite de către guvernul U.R.S.S. tuturor statelor participante la acest acord.

Drept care împuterniciţii au semnat prezentul acord şi şi-au pus parafa:

Din împuternicirea guvernului Republicii Populare Albania
(ss) S. Koleka

Din împuternicirea guvernului Republicii Populare Bulgaria
(ss) R. Avramov

Din împuternicirea guvernului Republicii Cehoslovace
(ss) F. Vlasek

Din împuternicirea guvernului Republicii Populare Chineze
(ss) Liu Tze

Din împuternicirea guvernului Republicii Populare Democrate Coreene
(ss) Ten Diun Thiak

Din împuternicirea guvernului Republicii Democrate Germane
(ss) E. Wolf

Din împuternicirea guvernului Republicii Populare Mongole
(ss) S. Avarzid

Din împuternicirea guvernului Republicii Populare Polone
(ss) M. Lesz

Din împuternicirea guvernului Republicii Populare Romîne
(ss) M. Gaston

Din împuternicirea guvernului Republicii Populare Ungare.
(ss) I. Hidas

Din împuternicirea guvernului Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste
(ss) A. Topciev

Ştiri sportive

● La 11 iulie pe stadionul Dinamo din Moscova s-a disputat întîlnirea internaţională de fotbal dintre echipele reprezentative ale U.R.S.S. şi ale Israelului, contînd pentru preliminariile turneului olimpic. Intîlnirea s-a terminat cu scorul de 5—0 (3—0) în favoarea fotbaliştilor sovietici.

● *La Minsk, Maria Itkina a stabilit un nou record al U.R.S.S. în proba de 200 m. plat cu performanţa de 23"7/10 care este totodată şi una din cele mai bune din lume în acest an.*

● Un grup de 16 alpinişti sovietici şi 14 alpinişti chinezi au început ascensiunea vîrfului Muztag Ata din munţii Pamir. Acest vîrf de peste 7 000 m. a fost considerat inaccesibil pînă acum.

● Etapa a 6-a a turului ciclist al Franţei, disputată pe ruta St. Malo-Lorient (192 km.) a fost cîştigată de belgianul Alfred de Bruyne în 4 ore 39'19". In clasamentul general individual conduce Darrigade (Franţa) cu 31h 40'47".

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii". Tel. 7.60.10. Secţia scrisori, Tel. 7.00.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" STAS — 3452 — 52